

v tomto čísle:
česká liga 2008
exkurse po discgolfovém kuzu
dogfrisbee
junioři
a další překvápka

občasník, slunečník a větrník o frisbee

Vážení přátelé, sportovci!

Lehce našlapuji v závějích spadaneho listí, šustí to. Další listy se snášejí k zemi, přidám do kroku. Slunce pomalu a jistě proplovává k horizontu, aby rozebralo tu fascinující rudou symfonii tak jak to umí jen na podzim. Pokaždé je jiná, magická, krásná... unikátní jako každý roztočený disk, rybka v zóně, hra samotná. Radost je však vždy stejná.

Jsem na místě. Přes všechn ten spěch si uvědomuji, že rudá záře pohasíná. Rychle se převlékám a zapojuji se do hry. Stín mého obránce se viditelně prodlužuje... pláží se ke mně a už už se na mne sápe... zrychluji a chytám disk, v šeru hledám obrysy spoluhráčů.

S každou příhrávkou jakoby se o stupínek

sešeřilo. Začíná hra „na tušenou“. Kdo tuší vyhrává...

Tma. Pár nenasytů ještě zkouší další level-těhle podzimní hry – slepé ultimate, popřípadě slepé bago. Jde to jen chvíli. Podzim zase vyhrál. Vždycky vyhraje a nezbyvá nic jiného než se na těch pár měsíců „zahalit“. Teď už jen stačí čekat na další hru – hru kdy jaro vyhraje nad chladem a šerem a slunce vytáhne ze země čerstvě zelené stébla trávy, roztají poslední zbytky sněhu a pak, pak se zase „odhalíme“.

Máme štěstí... Země se točí... disk se točí... a tak to má být!

Letu zdar!
Radka & Pipi

TURNAJE

ult:mate

d:scgolf

říjen 25-26 /Kimle, Hu/
The show must go on /mixed/
info:

říjen 28 /Praha/
HH Cup /open/
info: <http://www.praguedevils.org/hhc2008/>

říjen 31- listopad 2 /Paris, F/
EUCF /open, women/
info: <http://www.eucf2008.org/>

listopad 29-30
1. Halový /open, women/
info: <http://www.cald.cz>

leden 24-25 /Berlin, D/
Winterflug /open, women/
info: www.interflug-berlin.de

leden 31- únor 1 /Chomutov/
HMČR mixed /mixed/
info: <http://www.cald.cz>

únor 14-15 /Brno/
HMČR open&ženy /open, women/
info: <http://www.cald.cz>

únor 21-22 /Praha/
Frisbeercup /open/
info: <http://www.praguedevils.org>

říjen 25-26 /Potsdam, D/
King of the park
info: <http://www.kotp.discmania.de/>

listopad 1-2 /Špindlerův mlýn/
Lišpop
info: <http://www.discgolf.cz>

listopad 8-9 /Vienna, A/
Jan Becher Memorial
info: <http://www.kiahgrabn.com/anmeldung/wien/info.php>

OBSAH

.....:nfo

1. čald informuje

d:scgolf

- 3. exkurse
- 6. rozhovor
- 10. pohoř
- 11. bagr cup
- 13. central europe discgolf tour
- 14. lochna

ult:mate

- 15. windmill windup 2008
- 19. spring spirit
- 20. o hanácké podšálek
- 21. mčr open&women
- 24. ecbu 2008
- 28. flip flat - junioři

rozvoj

- 30. akademické hry
- 30. web frisbee.cz
- 31. dogfrisbee

společenská rubrika

32. kecy hecy

Česká Asociace Létajícího Disku
P.O.BOX 199, 160 41, Praha 6
cald@cald.cz, www.cald.cz

past 2/2008

frisbíjový občasník

ředitelé a vydavatelé:

vize - Dejť ;)
koordinace - Radka
grafika - Pipi

redakce:

rozhovory, reporty - Zeli, Katy
discgolf - Dr. Úd
web, skautské frisbee - Kačer Hradec

jazykové korektury:

Klárka

kontakt a předplatné:

past.redakce@gmail.com
past.tymy.cz
www.frisbee.cz

foto:

carlos, lukašíček, zeliho, střízla, pea-
ceegg gallery, markéta PD, renews-
tenberg

foto na obálce:

xxx

Zápis ze schůze VR ČALD č. 2008/78

Datum a čas konání schůze: 15. 5. 2008

Místo: Monitor CE, Praha 3

Přítomni: Zdeněk Bouška, Petr Haering, Michal Ševčenko, Jana Vejmelková, Radka Balážová, Jiří Vaníček

Nepřítomni omluveni: Martin Slížek, Lucie Frišová, Štěpán Materna

Na této schůzi se řešily pouze organizační záležitosti týkající se přípravy prvního Training Campu (16.-18.5. 2008).

Zápis ze schůze VR ČALD č. 2008/79

Datum a čas konání schůze: 16. 6. 2008

Místo: Monitor CE, Praha 3

Přítomni: Zdeněk Bouška, Michal Ševčenko, Jana Vejmelková, Petr Haering, Jiří Vaníček

Nepřítomni omluveni: Martin Slížek, Lucie Frišová, Štěpán Materna, Radka Balážová

1. Rozvoj

Training camp byl úspěšný.

ČALD pořídí 32 kužlíků, oranžové (bezpečnostní)

Zdeněk Krákora požádal o disky pro výuku ultimate v Olomouci. Jana se dohodne s Pavlem Voloczem o nákupu českých disků. Podpora škol se bude řešit příště.

Domluvit se s Tomášem Veselým na školení učitelů.

Na mezinárodní Turnaj v Trnavě 4.-6.7. posíláme tým, odhlasovali jsme podporu 500 Kč na jednoho hráče. (proti 0, zdržel se 0, pro 5)

2. Komunikace ČALD

Michal poprosí Jana Nováka o zřízení adres @cald.cz zároveň s ním vyřeší vystavení faktur za hosting. Zvážit možnost přesměrování z gmailu.

3. Sponzoring

4. Granty

Čaldu byl přidělen Grant 100 000 Kč na Training Campy a školení učitelů.

Radka a Štěpán se dohodnou s Papám na koordinaci školení. Oslovit školy ze seznamu od Jana Filandra? Plán!

5. Výroční zpráva

Jana Vejmelková napíše úvodní slovo předsedy. (do příště)

informuje

Radka dodá zprávu o hospodaření.

Doplní Lucie Frišová

6. Zimní soutěž

Hala pro mistrovství ČR Open a Ženy je zamluvena (viz. termínovka) a Mix pro příští rok zmluvíme v nejbližší době. Reší Pavel Voloczek.

7. ECBU Francie 2008

Reprezentace MIX se umístila na třetím místě, reprezentace Open se umístila na sedmém místě.

8. Termínovka:

Jana znovu zavolá Zdeňkovi Krákorovi a domluví se s ním na říjnovém termínu CEL Mixového finále. Rozhodne se v červenci podle rozpisu fotbalu na hřišti.

9. WUCC

ČALD oficiálně požádal o možnost pořádat WUC2010. WFDF nás požádala o uspořádání MS Juniorů ve stejném roce. WFDF rozhodne o pořadatelském WUCC 2010 na kongresu ve Vancouveru 2. srpna 2008.

10. MR ČR Třebouchovice

Na mistrovství Open a Ženy 2008 v Třebouchovicích se bude hrát podle pravidel WFDF ver. 2007 (překlad pravidel zajistí ČALD).

P7 se přihlásila do kategorie open o víkend, VR udělila výjimku a povolila pozdní přihlášení. (proti 0, zdržel se 0, pro 5)

Michal zjistí od Radky trofeje a medaile do Třebouchovic.

11. Ostatní

Petr Haering zjistí cenu výroby medailí podle vzoru EFDF. Radka mu pošle kontakt na pána, který spolupracuje s yoyo asociací.

Žádost Lukáše Filandra o sponzorování fotáku jsme s ohledem na současnou finanční situaci ČALDu zamítli (proti 0, zdržel se 0, pro 5).

Zápis ze schůze VR ČALD č. 2008/80

Datum a čas konání schůze: 15. 7. 2008

Místo: Monitor CE, Praha 3

Přítomni: Radka Balážová, Zdeněk Bouška, Lucie Frišová, Petr Haering, Michal Ševčenko, Jana Vejmelková, Pavel Voloczek

Host: Jiří Blahout.

Nepřítomni omluveni: Martin Slížek, Štěpán Materna, Jiří Vaníček

1. Termínovka

Upřesněn termín mixového MR ČR a CELU.

2. Komunikace

Přidat Pavla Voloczka do vr@ a cald@ a na web do složení výkonné rady.

Zdeněk Bouška do příští schůze zařídí e-mailové adresy na doméně cald.cz.

Petr Haering odpoví na e-mail ohledně nové hry s diskem.

3. Rozvoj

Mistrovství juniorů v Trnavě proběhlo úspěšně.

Je třeba vytvořit evidenci přidělené hmotné podpory z grantu rozvoje, a stanovit pravidla přidělování této podpory.

Zvažujeme zakoupení přenosného discgolfového koše do inventáře ČALD, z rozvojového grantu.

Školení učitelů: Petr Haering se dohodne s Tomášem Veselým, jaký je aktuální stav školení učitelů (stávající kontakty apod.). Petr bude řídit potřebnou agendu. Oslovíme Zdeňka Krákoru, zda nechce pomoci zorganizovat školení učitelů na Moravě, zajistit propagaci apod.

4. Výroční zpráva

5. Training Camp

Zvažujeme uspořádání dvou podzimních training campů (český a moravský). Filip Zelenka sehnal hřiště v Ostravě za výhodných podmínek. Je třeba sehnat dobrovolníky pro obě akce, trenéry i pomocníky. Zvažujeme přizvat trenéry discgolfu a freestyle.

Možný termín campu na Moravě: 4.–5. 10. 2008

6. Sponzoring & propagace

Pavel Voloczek zjistí možnosti sponzoringu (slevy v tiskárnách apod.)

Také zařídí výrobu triček s logem ČALD, které se můžou rozdávat dobrovolníkům na ČALD akcích. Do příští schůze připraví návrhy.

Propagační akce "léto u vody" českého rozhlasu region – sháníme dobrovolníky na další akce. V případě pravidelné účasti přislíbena odměna pro dobrovolníky.

Je potřeba začít s propagací training campů a dalších podzimních akcí (Ladronka apod.)

Pavel Voloczek dohodne možnosti další spolupráce s freestyleisty na budoucích propagačních akcích.

Medaile – Pavel Voloczek zjistí možnosti výroby medailí po vzoru EUCC. Jana Vejmelková zjistí od P. Ericssona detaily pro výrobu (materiál apod.)

7. WUCC a EUCC

Usilujeme o pořádání WUCC v roce 2010. Michal Ševčenko zjistí od R. Veitla, jak by se dala zajistit podpora pro hlasování ve prospěch ČR. V případě neúspěchu se můžeme pokusit získat pořádání EUCC.

8. Web

Je třeba zprovoznit diskuzní fórum, na cald.cz nebo frisbee.cz.

Přidat odkaz na shop na stránky ČALDu.

Zápis ze schůze VR ČALD č. 2008/81

Datum a čas konání schůze: 3.9. 2008

Místo: Monitor CE, Praha 3

Přítomní: Radka Balážová, Zdeněk Bouška, Petr Haering, Michal Ševčenko, Jana Vejmelková, Jiří Vaniček, Pavel Voloczek

Host: Jiří Blahout.

Nepřítomní omluveni: Martin Slížek, Štěpán Materna, Lucie Frišová

1. Komunikace

Přesuneme emaily ČALD na googleapps, zařídí Zdeněk Bouška.

2. Rozvoj

Připravujeme pravidla pro přidělování hmotné podpory školám v rámci rozvojového grantu.

Návrh: na jednu školu 1x discraft a 9x českých disků. Máme k dispozici.

40 discraftů. Dále 1x, max. 2x papírová skripta,

3x CD, 10 letáků na školu.

Odhlasováno +7, -0, ?0.

Školení učitelů má na starosti Petr Haering, dostane od Radky Balážové kontaktní předchozí účastníky kurzu.

Venkovní training camp v Ostravě se pravděpodobně neuskuteční. Zvažujeme uspořádání halového training campu v Ostravě později na podzim.

Disky – Libor Črha má u sebe disky z inventáře ČALDu, Zdeněk Bouška zaneše do inventáře.

3. Training Camp

Petr Haering shání dobrovolníky pro trénování a výpomoc. Je potřeba zajistit promítání a materiály (CD) pro účastníky.

Ladronka: Stánek na Ladronce zařizuje Pavel Voloczek, zúčastní se Radka Balážová, zkusí sehnat další dobrovolníky. Exhibice ultimate – pokusíme se sehnat dobrovolníky.

4. Sponsoring a propagace

Slevy v tiskárnách: vyřešíme až bude potřeba něco tisknout.

Trička ČALD: Pavel Voloczek připravil návrhy, do konce týdne vybereme které se použijí. Radka s Lucií dají do konce týdne vědět, kolik peněz je k dispozici na trička a disky.

Proběhly propagační akce "léto u vody" – předvádění sportů s létajícím diskem veřejnosti.

Spolupráce s freestyleisty: Pavel Voloczek bude v kontaktu s freestyleisty, domluví možnou spolupráci na propagaci. Přislíbena účast na Ladronce 2008.

Freestyleisté také přislíbili vstup do ČALDu.

Členské kartičky: vymyslet kartičky na příští rok, vyřešit nový sport (freestyle), a aktivní vs. prosté členství.

Medaile: Pavel Voloczek převzal medaile EFDF, má kontakt na potenciálního výrobce. Jana Vejmelková pošle zástupci EFDF předběžnou kalkulaci. Zvažujeme i výrobu podobných medailí pro potřeby ČALDu, Pavel Voloczek připraví návrhy.

5. WFDF 2010

ČALD získal pořádání WFDF v roce 2010. Připravuje se realizační tým. ČALD bude financovat aktivity spojené s pořádáním, než se vyberou zálohy od týmů.

borský park – červený kurz

Kde jinde začít seriál procházek po golfových hřištích než tam, kde každý rok začíná česká discgolfová liga – v pletenském Borském parku. Jižní část této západočeské metropole přechází právě na předměstí Bory do velkého parku, který postupně klesá až k řece Radbuze, která vytéká z blízké Ličické přehrady. Tento rozsáhlý park skýtá pro provozování sportu jménem discgolf opravdu mnohá malebná zákoutí a určitě by si tam každý návštěvník mohl vymyslet a zahrát daleko více jamek, než které nabízí těch „pouhých“ 36 jamek, které dohromady tvoří ty známé dva osmnácti jamkové kurzy – červený a modrý. Dříve byl v Borském parku stanoven pouze jeden kurz, který se prolínal celým parkem, ale jeho nevýhodou bylo, že byl příliš rozvláknělý a trvalo moc dlouho, než hráči celým kurzem prošli. Proto byly v minulých letech vymyšleny další jamky, které prostor takřkajíc zahustily. Musím ale podotknout, že nějaký větší turnaj typu Mistrovství Evropy apod. by se asi na takto postavených kurzech odehrát nemohl, protože u plně obsazených turnajů není možné, aby se jamky křížili, nebo se hrálo více jamek na jeden koš, k čemuž zde dochází poměrně často. Ale pro požadavky české ligy jsou tyto kurzy dostačující. Co se týká náročnosti, tak se rozhodně celé pletenské hřiště řadí k těm náročnějším, které v naší zemi máme – jamky prověří techniku hráčů opravdu pestřím větším hodů, od ostře pravicových před dlouhatánské rovné až po levotočivé hody, backhandy, forehandy, overy, jak to komu vyhovuje. Na hřišti skoro není jamky, která by neměla nějaké O.B. či dogleg (obhazování stromu nebo jiné překážky z určené strany), oblíbené jsou také „branky“. Takže technicky, náročný, dlouhý – vic už se snad ani říct nedá. Podíváme se

tedy na ty krásy trochu detailněji.

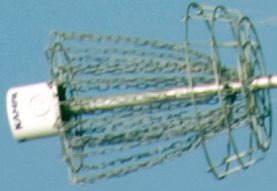
Dnes při odhalování půvabů těchto jamek zůstaneme pouze nahoře v parku na červeném kurzu, protože tato osmáctka nabízí opravdu velkou spoustu pikantních jamek, které jinde ve světě nenajdete. Spodní kurz si necháme na příště.

Obecné informace o červeném kurzu znejí následovně: par 62, délka 2070 metrů (naházíte přes dva kilometry. A to ještě rozhodně nepůjdete nekratší cestou, to vám můžu garantovat! :-). Rekord kurzu drží od dubna 2007 společně Adam Štekl a Jiří Blahout, kteří zde nahráli 65 hodů. No a kde jinde začít naší exkurzy než na nejznámější jamce – „Mezi smrčky“. Většinou pravidelných hráčů na naší golfové scéně se totiž už při pomyšlení na „Smrčky“ ježí chlupy na zádech. Čeká vás totiž od výhoziště ke koši pěkných 190 metrů (par 4), které se mírně svažují. Jediná výhoda této jamky je, že je naprosto rovná. Pro hráče discgolfu dělají problém dvě řady vzrostlých smrčků, které přesně vytýčují cestu a krásně vyznačují fairway. Smrčky vedou až do dvou třetin jamky, tam se prostor trochu otevře, ale problém ještě před košem dělá pískoviště, oběhnané nízkým plotem, které je celé „out of bounds“ – O.B. Ideální je tudíž hrát přímo rovně, smrčky jsou totiž vcelku široké i vysoké a rády chytají disky, které pak důkladně schovávají ve svých hustých větvích. Hledání disků k této jamce neodmyslitelně patří. A mezeří mezi řadami je po celé délce tak 6 metrů. Par se na této jamce dá zahrát, když se vám povede prvními dvěma dlouhými hody všem nástrahám vyhnout, ale dá se zde klidně zahrát i dvojnásobný počet hodů. Historie zdejšího turnaje zná i dvouciferná čísla a nabylo jich málo. Ale dost už, pojďme raději parkem o kousek dál.

discgolf

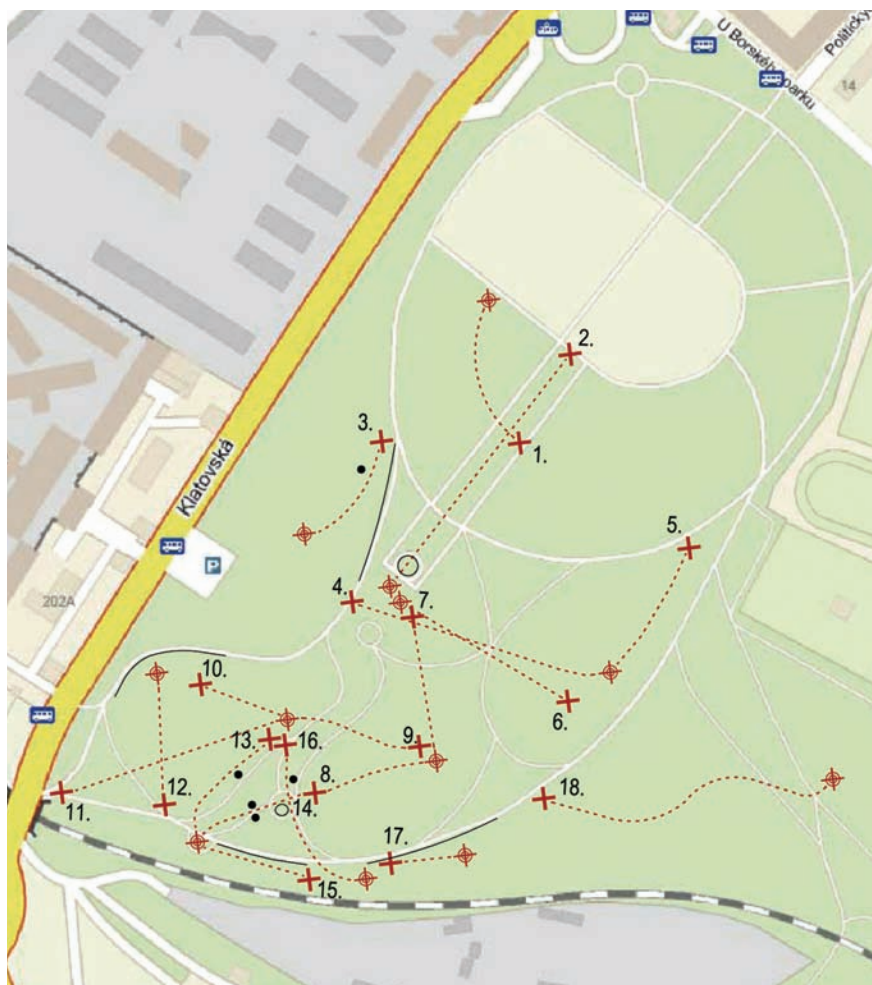
exkurse:

Třeba na čtvrtou jamku zvanou „Trychtýř“. Opět kulišárna, pro tento kurz, řekl bych, přímo typická. Délka 170 metrů, par 4. Ale ten výhoz! Před vámi je jen malá skulina tvořená z obou stran stromy a křovisky, kterou je potřeba trefit. A ještě se hned před vámi zvedá terén, takže hrozí, že disk zaseknete do země deset metrů před sebe. Opravdu není jednoduché tento drive plnou silou trefit „na komoru“. A kdyby jste se postavili do ústí onoho pomyslného trychtýře, tak se před vámi otevře široká louka, která se mírně svažuje, ale to vám ke koši zbývá ještě dobrých 130 metrů, takže zdaleka ještě nemáte vyhráno. Koš je ukryt až za skupinou vysokých stromů, převážně bříz. Ty je třeba buď obhodit zprava vysokým podhozeným backhandem nebo se pokusit nízkou střelou minout všechny kmeny a došoupat svůj disk co nejbližší koši. Možná je i rolovat. Vpravo a za košem pak začíná les, takže přehození přibližovacího hodu (approach) zadělává jen na další problémy. I tak jde o lehčí variantu „čtyřkové“ jamky než jsou zmiňované „Smrčky“, hlavním problémem je skutečně hlavně ten trychtýř na začátku. Jinak je to moc pěkná jamka.

Opět popojdeme dál, mineme „Krmítko“ i „Esíčko“, i když o obou by se toho dalo říci hodně, ale pro nás jsou přeci jen příliš nudné, dokonce se nezastavíme ani na výhozu „Bažin“, ale podíváme se na jednu z těch novějších jamek, a to na „Bažiny napříč“. Jde možná o přibližný název, ale jedná se o jamku opravdu „královskou“. Tam, co zminěné „Bažiny“ mají svůj koš, je výhoziště 140 metrů dlouhé jamky (par 3), kterou za polovinou své délky zdobí jeden pěkně rostlý strom, který je samozřejmě „doglegem“ a nutí hráče házet vpravo od něj. To znamená posílat svůj disk nad zminěné bažiny, i když zde se spíše jedná o údolíčko s potůčkem, kde bývá zjara trochu mokré podloží, než o skutečné bažiny. Zatímco koš je

č.	název	par	L.D. /m/	H.D. /m/	pozn.
1	Zatáčka	3	105	+2	O.B.
2	Mezi Smrčky	4	190	-2	O.B.
3	Mezi Cypřišky	3	65	-2	Dogleg, O.B.
4	Trychtýř	4	170	-3	-
5	Kolem Dubů	3	90	-3	-
6	Do Kopečka	3	110	+4	-
7	Krmítko	3	95	-4	-
8	Krmítko Zezadu	3	85	0	-
9	Esíčko	3	120	-1	-
10	Střecha	3	60	0	-
11	Bažiny	3	170	0	-
12	Louka do Kopce	3	100	+3	O.B.
13	Bažiny Napříč	3	140	0	Dogleg
14	Březový Háj	3	95	-1	Branka
15	Úzká Mrcha	3	60	0	O.B.
16	Na Břízu	4	120	0	Dogleg
17	Na Malej	2	55	0	O.B.
18	Trápení	7	240	-3	-
Celkem		62	2070	-10	

ve stejné výšce jako výhoz, tak vlastně celá trasa jamky vede o takových pět metrů níže. Úkolem je dostat se na první ránu co možná nejdále. Hlavní problém ale tkví v tom, že „dogleg“ je od výhozu dost daleko, řekl bych tak 80 metrů, což není až tak jednoduchý úkol, hlavně když hned před výhozištěm na kraji bažin vyrůstají mladé úzké stromky, které dělají dokonalé a vysoce úspěšné obránce. A když už se dostanete za úroveň doglegu a zůstanete dole v údolí (jen málokterý hráč dokáže tuto jamku prvním hodem celou přehodit), tak je třeba se zase vyházet zpátky nahoru, kde jsou opět obránce a pak za cestou na pohádkově krásném polostrůvku stojí konečně koš. Tato jamka dokáže být nádherná, ale i velmi krutá.

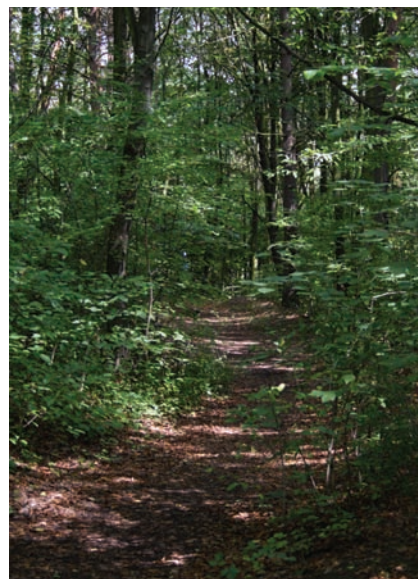
Další laskominou je „Březový háj“. Zde totiž musíte trefit branku, která je zde povinností, což

není vůbec ale vůbec jednoduché, protože výhoz je umístěn v lese a je třeba se soustředit nejen na branku samotnou, ale i na nejbližší okolí výhoziště. Jamka má 95 metrů a branka je přibližně v jejím prostředku a není příliš široká. O to složitější je jí trefit, a když se vám to nepovede, tak šup do dropzóny, připočítat si jeden hod a zkusit to ještě jednou, tentokrát zblízka! Tato jamka je jednou z technicky nejnáročnějších jamek na kurzu, ale tou úplně nej... a nej... a nej... jamkou je osmnáctá jamka, která právem nese název „Trápení“!!!

Tato 200 metrů dlouhá cestička lesem (která tvoří takové dlouhé esíčko) je opravdovým trápením od prvního hodu až do posledního. Ne nadarmo má tato jamka par 7!!! A není moc jednoduché zde par vůbec zahrát. Problémy si může hráč přidělat opravdu jednoduše tím, že se svými

hody neudrží na cestičce. Okolní hustý les je totiž tvořen mladými listnáči kombinovanými s různými křovisky a tvoří dosti neproniknutelnou a těžko prohoditelnou hradbu. Hráč, který se na této jamce „zaseká“, tak má jen dvě možnosti: buď obětuje jeden hod, kterým se vrátí zpět na cestičku nebo se rozhodne prosekát lesem pomocí overů cesta necesta. Tato strategie je zde vídána poměrně často, ale jen někdy vede ke zdárnému úspěchu. A samozřejmě, že dvouciferné skóre zde vůbec není výjimkou! Často tato jamka dokázala pěkně zamíchat pořadím. Jediné pozitivum snad je, že je to osmnáctá jamka, tudíž konec kola a následuje zasloužený odpočinek. No a po pauze hurá na spodní kurz. Ale to až někdy příště. 🌿

Helenka Fibingerová

zdenička

V našem seriálu „mistrovských“ rozhovorů budeme tentokrát pokračovat s první a jedinou Mistryní ČR v discgolfu – Zdenkou Koskovou (29). Málokdo ještě nezná některou z oblíbených eskapád této dlouholeté hráčky Atrofovaných rukou. Zkusme se trochu ponořit do jejího pohledu na svět s létajícím nesmyslem, určitě se dozvíme spoustu zajímavých věcí.

Zdeničko, můžeš prozradit našim čtenářům svůj současný vztah k ultimate a k discgolfu?
Rozhodně kladný. :)

Na jaké turnaje máš nejlepší vzpomínky?

Na spoustu. To se nedá vyjmenovat. Z těch posledních určitě musím zmínit Sandsplash – zásadní úspěch Atrucu. Pro nás vlastně zatím jediný turnajový vítězství, bylo to úžasně opojný, my hráli, hráli, hráli až jsme všechny obehrali. No a samozřejmě ty španělský plážový turnaje, ty byly fajn – bylo tam teplo, pláž, moře a pohodový lidi.

A co tě v poslední době nejvíc našťvalo?

Kačer. Existují mýty, které některým lidem nejde vymátlit z hlavy.

Mohla bys to trochu rozvést? Jaké mýty...?

Mýty jsou pověsti, které nejsou reálné ani nemusejí být založeny na pravdě. Reflektují se v nich sociální vzorce a protagonisté slouží v podstatě k identifikaci. Přenášejí se verbálně a vyprávějí se z generace na generaci. Je smutné, když je člověk líný si vytvořit vlastní názor na realitu na základě vlastního pozorování a uchopí realitu na základě mýtu. To se pak napasuje na někoho nějaký vzorec, škatulka, mýtus, a podle toho se s tím jedincem jedná. Ono to je samozřejmě pohodlnější a rychlejší, ale bohužel ten mýtus je mnohdy opravdu jiný než realita. No, co se dá dělat. Žijeme v uspěchané době, že. Všechno se zrychluje. Tak pozor, abychom nevyhlídli dítě i s vaničkou :-).

Jaké sporty jsi provozovala v mládí? Co z nich můžeš uplatnit v ultimate potažmo v discgolfu?

Hrála jsem kuličky, na stopovanou a na schovku. No a na celníky, samozřejmě! Na táboře jsem vždycky dobře střílela ze vzduchovky, no a pak ping-pong, ping-pong, ping-pong! No a pak kolo. Když mi bylo asi 15, zúčastnila jsem se poprvé v životě a jedinkrát cyklistického závodu, ujela jsem 30 km za hodinu a pět minut! To je dobrý, ne? To jsem poprvé v životě ujela v kuse 30 km! A bylo to tam a zpátky – z Těchonína do Králík, to je zvlněný terén, ne furt z kopce! Závěr byl jak v Tour de France, táhlý asi tříkilometrový

stoupání a po tom co jsem projela cílem druhá v pořadí a chtěla slézt z toho půjčeného kola od strejdy, se mi podlomily nožičky a Zdenička spadla na prdel!

Jinak jsem hrála od malinka závodně volejbal, no a pak mě v hospodě Úd povyprávěl o frisbee, no a už to bylo, stala jsem se první holkou v Atrucu a kuličky šly stranou!

Samozřejmě, že ve frisbee uplatňuji všechny sporty, které jsem kdy dělala. Asi až na kanoistiku, i když na letošním kanoistickém soustředění Atrucu jsme se soustředili především na výdrž a maximální přesnost v průběhu několika dní, což uplatním jak v ultimate, tak v discgolfu, že?

Atruc se spolu soustředí poměrně často, jen to možná vždy není o ultimate, nebo se pletu? Co jste spolu už všechno zažili?

Máme soustředění ultimatový a taky máme soustředění tmelící. Myslím, že obojí je stejně důležité, protože je taky důležité spolu zažít něco jiného než ultimate, aby nám ty ultimatové stereotypy nevlezly na bednu a taky jsme si trochu odpočinuli. Takže v počátcích atrucové historie jsme se především soustředili na Šumavě, a to jak ultimatově a discgolfově, tak lyžařsky. A v minulém roce jsme začali objevovat krásy Orlických hor, odkud Zdenka pochází. (Zdenka totiž není ani z Plzně, ani z Prahy, nýbrž z Těchonína :). No a letos jsme taky s Atrucem uspořádali vodáckou expedici na Ohři, kde jsme se, myslím, opět opravdu stmelili.

Jak jsou Atruc spokojeni se svými výkony v sezoně, která brzo skončí?

No myslím, že letošní sezonu jsme zahájili slibně a od toho se odvíjelo také naše očekávání skvělých výsledků! Ale v poslední době nám situaci poněkud komplikuje populační boom, který ochromuje naši ženskou divizi, takže jsme všichni zvědaví, co se bude dít dál :).

Také je o tobě známo, že jsi velká cestovatelka, že?

To je pravda, cestování je fajn, haha. Cestovat se musí. No, prolítala jsem toho dost: Z Pekingu, přes Hong Kong, Mexiko, Uruguay, Brazílii, Argentinu, USA, Kanadu, Thajsko, Sibiř a Istanbul. A celý Středozeemí je krásný – Španělsko, ta Mallorca, a Kanáry! A taky se tam všude hraje ultimate :) Vlastně furt cestuju. Jsem takovej nomád.

A kde jsi potkala nejlepší ultimate partu?

No, samozřejmě nejlepší partu jsem potkala v Plzni :) a potom taky plážový jižní party jsou fajn. No a v každý partě je nějaký bonbónek :).

Je pověst o tom, že ultimate přitahuje pohodový lidičky podle tebe pravdivá?

Ou jee, maj diir, dzets absoluty rajt! :)

V kterém roce jsi teda začala hrát frisbee, který byl tvůj první turnaj?

Jéžíšmarjá, já nevím... No, už je to chvilka. Tak asi od roku 2002 a první byla Opičárna, kde jsem nechala termosku a snad ještě něco...

(Rozběhla se na autobus a nechala oba své batohy klukům v autě. Ještě, že jsme ji včas zastavili! – pozn.aut.)

Ty jsi vůbec pověstná zapomínáním a ztracením věcí, že?

Já myslím, že to je nepěkná fáma, která vznikla v raném stádiu mé ultimatové kariéry. Momentálně se držím v zapomínání věcí v průměru. Dokonce se kolikrát přistihnu, že zachraňuji ostatním kamarádíkům věci!

Dokázala bys popsat české ultimate v pěti slovech?

Proč takovýhle otázky?

Tři slova máš v tahu.

No pohoda. Atruc.

To už je šestý slovo.

Jaký šestý slovo?

A discgolf v Čechách v pěti slovech?

Zelená, zelená, zelená tráva.

Teď ti zase jedno zbejvá.

Zelená, zelená, zelená je tráva.

Ženy nebo mix? Co tě víc baví? Počet slov neomezený...

Obojí. Mix mě baví moc a v ženskéjch si zase víc zahraju. Ale zase je to komplikovanější, protože dát dohromady kvalitní tým je oříšek, a musím říct, že je únavný mít nedostatek hráček a být na sobě tolik závislé. Když jedna nemůže, celej tým má problém. Kdyby nás bylo třicet a na turnaj jely ty nemotivovaný, takovýhle problém bychom neměly, že?

Jaké vůbec bylo tvé první setkání s discgolfem?

No, já jsem začala s discgolfem skoro zároveň s

ultimate, takže by se dalo říct, že ho třeba pět let už hrají. Ovšem až s ročníma pauzama :) Kluci Atrucoví mě v Borském parku půjčili disky a jediný, co si pamatuji, je jamka „Mezi Smrkama“ – to je takovej pranýř plzeňské discgolfovej.

Jak se připravuješ na své první golfové mistrovství Evropy? Těšíš se?

No, to jsi natuknul ožehavé téma. Pravda je, že se těším a taky se bojím. Mým cílem na mistrovství Evropy je nebyť poslední ve své kategorii. Pokud budu předposlední, tak budu spokojená. Takže to bude chtít trochu dopilovat to dohazování. Už jsem na tom začala pracovat. Instalovala jsem zapůjčený discgolfový koš do Těchonína na zahradu a v každý volný chvíli trénuju dohazování. Problém, je, že se v Těchoníně vyskytují s frekvencí jednou za dva měsíce. Na tom dohazování ještě musím zapracovat, ale jinak neponechávám nic náhodě. Už jsem si pořídila praktický discgolfový vozíček, aby mě z toho vláčení disků nebolely záda. Komfort musí bejt, to je základ! Taky jsem si pořídila deštníček, takže snad mám kompletní vybavení. Akorát ještě před tím mistrovstvím budu muset uspořádat potápěčskou výpravu do Stromovky, kde v jezeře odpočívají dva moje nejoblíbenější dlouhý disky a bez těch nemůžu jet, to je jasný. No a rozhodně budu potřebovat, aby jste mi všichni intenzivně drželi palce!

Jaká bude na mistrovství konkurence v ženské soutěži?

No právěže tam bude konkurence velká! Slyšela jsem zvěsti o neuvěřitelných Finkách, a Švédkách, takže si nedělám plané naděje a spíš se tam na ně jedu kouknout. No, ale samozřejmě se budu snažit se do toho koše trefit, že? :)

Dr. ÚD

Nedávno jsi se zúčastnila ME v discgolfu v německém Söhnstettenu. Jsi spokojená s umístěním?

Splnila jsem svůj cíl nebýt poslední, takže jsem spokojená. Skončila jsem v první patnáctce...ze šestnácti :-). Jinak turnaj byl super. Neuvěřitelná organizace, skvělí hráči, konkurence velká. Dost mě to nadchlo.

Jak jsi se na mistrovství připravovala?

Potřebovala jsem vypilovat hlavně dohazování. Instalovala jsem zapůjčený discgolfový koš do Těchonína na zahradu a v každý volný chvíli trénovala. Problém byl, že jsem se v Těchoníně vyskytovala tak jednou za dva měsíce. Tak jsem si pořídila deštníček a praktický discgolfový vozíček, aby mě z toho vláčení disků nebolely záda. Komfort musí být, to je základ!

Jak moc je discgolf v Evropě rozšířený? Které země patří mezi špičky?

Discgolfu vévodí Skandinávci. Hráčů je fakt hodně a úroveň vysoká. V Německu je ten golf moc populární. Pořádají stejný golfový turnaje jako my ultimate, kvalitní i pro srandu. To mě překvapilo. Mají tam spoustu klubů a žerou to stejně jako my ultimate. Někteří hráči v Evropě se věnují golfu od osmdesátých let!

Jaký je věkový průměr soutěžících?

Věkový průměr je jiný než v ultimate, kde jsou víceméně všichni stejně starý. Tady to bylo věkově daleko pestřejší: junioři, open, masters (myslím, že nad 35), grandmasters (nad 50), senior grandmasters (nad 60) a ženy. Takže zajímavý.

Kolik bylo nejstaršímu golfistovi?

Hrál tam jeden Legend, to je samostatná kategorie 'over 70', ale protože jich nebylo dost, musel hrát v kategorii senior grandmasters:-)

Kdo se umístil nejlíp?

Vyhráli podle očekávání Skandinávci. V ženských bylo pořadí Švédka, Švédka, Švédka, Finka... A v chlapcích to bylo, myslím, Nor, Němec, Fin, Švéd, Dán...

Jak vypadalo hřiště? Která překážka byla nejvypěčenější?

Hrálo se na dvou kurzech, v Bronensparku a Söhnstettenu. Bronenspark je úplně placka, podobná našemu golfovému kurzu v Budějovicích. Ale ten kurz byl strašně náročnej! Každá jamka byla na OB (Out of Bound) a obklopená vodou, takže když netrefíš přesně fairway, tak se ti připočítávají trestný body. První den v Bronensparku byl pro mě fakt strašnej. Druhý den jsem se zlepšila o třináct bodů. Kurz v Söhnstettenu je úžasný! Úplně jinej, taky náročnej, ale je to údolí, nádherný, a furt házíš z kopce do kopce, lezeš nahoru dolů... a byla tam krásná alpská příroda. Ty Němci to mistrovství uspořádali úplně neuvěřitelně. Ty kurzy jsou vymazlený, všechno krásně vyznačený, na každý jamce byl organizátor, který ti mával praporkem, jestli jsi v OB nebo safe na fairway. Měli tam 200 lidí, který mávali praporkama a organizovali.

Katy (FUJ)

pohoř open '08

Na tomto turnaji pořadající klub D.U.B Hill představil dlouho a netrpělivě očekávaný nový kurz na Veselí, tedy na protilehlém kopci od Oder než je Pohoř. Tradiční název turnaje ale zůstává. Na Veselí je stejnojmenná vesnička, točí se tam vrtule větrné elektrárny a vůkol se rozprostírají louky a pastviny vlnící se v kopcovité krajině Oderských vrchů. Krásné prostředí pro krásný sport, jakým discgolf zcela určitě je. Jediný zádrhel byl opět v trávě! Ne že bysme jí měli málo, naopak! Louky bohužel nebyli posekány a to discgolfistům nedělá tak úplně dobře. Pak totiž při hře dochází k její neodmyslitelné součásti – hledání, hledání, hledání. A občas i nenacházení. Přeci jen, když švihnete disk nějakých sto metrů daleko a on vám zmizí v půlmetrové trávě, není úplně jednoduché zapamatovat si přesné místo dopadu než k němu dojdete. No prostě nám to ta tráva dělá schválně, že roste!

V pátek v půl pátý sraz u Dělnáku a (asi v půl šestý, jak už to tak bývá) hurá na kopec na doubles. Dali se dohromady čtyři dvojice, pátá přijela během hry, takže jsme si pěkně zaházeli a bylo vcelku jedno, kdo vyhrál.... no, byli to Dr.Úd s Michalem Javorou, což je předseda pořadajícího klubu, pro kterého to bylo první vítězství v golfové kariéře (když nepočítáme jeho úspěchy v kategorii

Masters) a je dobré na takový výkon nezapomínat. Takže aspoň takto telegraficky.

Ovšem nejtípnější historkou celého pátečního odpoledne byla ta o myšce v Márovo trenkách. Jen ve stručnosti: Mára Fojtík šel odnést koš na další jamku, a když se vracel zpátky ke skupině, najednou sebou začal divně cukat a něco vykřikovat. Když dorazil až k nám vyprávěl, že ho něco šimralo v trenkách, myslel si že je to kobylka, která mu skočila pod triko, a kterých tam po loukách skákalo opravdu hodně. Když ale ohrnul gumu svých trenek, vykoukla na něj myš! Hlavička! V leknutí myšku z kalhot vyhodil, a pak ještě v šoku nám tuto neuvěřitelnou příhodu vyprávěl. Třešinku navrch celé příhody dala skvělou hláskou jeho žena Kristýna: „Občas by ses moh’ taky umejt!“ Jo jo, v Odrách se dějí věci!

Začátek prvního kola se některým hráčům ztratil v alkoholovém oparu, jak už to tak na tomto turnaji bývá, takže další pocity ze hry opravdu jen útržkovitě: Proč jsem si to hodil do toho nejhustějšího kroví?... Kde jen může být?... Jéžíš, já se netrefím ani ze tří metrů!... Kdy už bude konec, tohle fakt nejde!... Aspoň, že jsou tak pěkné vidět ty Beskydy! Do pr**le, taková pěkná jamka a já jí takhle zku***m!!! To ostružiní je snad úplně všude! Kopřivy, kopřivy, jau jau, kopřivy!!! ...těch ostružin

je tu hrozně moc a jsou hrozně dobří!

V prvním kole nasadil laťku nejvýše Lukáš, když zahrál 53 hodů a ocitl se v trháku o sedm hodů. V druhém kole se zhoršil pouze o jeden hod, ale jeho pronásledovatelé se patrně dobře naobědvali, protože cifry, které se některým hráčům objevily ve skóre, byly až neuvěřitelné: Jedla zahrál 51 hodů a Mára dokonce nepochopitelných 49, čímž patrně určil rekord kurzu! O ostatních není třeba mluvit, ti se potáceli někde hodně daleko za takovými výkony. V sobotu se pod 60 hodů dostal už jen Úd s 55 a Tomáš Peiker s 59, oba v druhém kole. Jinak roklina hluboká, parník převlekej. Bylo třeba se na neděli rádně připravit!

Sobotní párty byla vedena předem vytyčenou a mnohokrát ozkoušenou trasou Dělnák – Volver, kde Dělnák zastupuje funkci Matky – Napojitelky a Volver funguje jako Otec – Ranhojič. Tato léčebná a regenerační kúra je prověřená léty výzkumu ve zmíněných podnicích a její účinek je neoddiskutovatelný. To, že si její průběh z větší či menší části nepamatujete, je pouze vedlejší účinek této terapie, který se však stává maximálně jednou do roka, a to pouze v oblasti Oderského mikroregionu.

Nedělní ráno bylo slunečné, ale pro mnoho hráčů discgolfu velice ospalé, jak se tak probouzeli

open

	hráč	kategorie	klub	1	2	3	1-3	F	celkem	+/-	body
1	Lukáš Filandr	o	PD	53	54	60	167	19	186	9	100.0
2	Lukáš Jedlička	o	Pohoř	60	51	60	171	17	188	11	-
3	Marek Fojtík	o	D.U.B. hill	60	49	61	170	18	188	11	86.7
4	Jiří Blahout	o	ATRUC	67	55	58	180	19	199	22	80.0
5	Martin Slížek	o	JGM	66	61	60	187	21	208	31	73.3
6	Tomáš Peiker	o	JGM	64	59	67	190			28	-
7	Martin Olšina	o	D.U.B. hill	62	67	64	193			31	60.0
8	Marek Šnejdar	o	D.U.B. hill	63	66	64	193			31	53.3
9	Lukáš Habada	o	LDC	65	70	67	202			40	46.7
10	Karel Moštěk	o	DTS	81	71	70	222			60	40.0
11	Vít Lapčík	o	D.U.B. hill	80	79	78	237			75	-
12	Michal Javora	o	D.U.B. hill	78	77	94	249			87	26,7
13	Petr Sedláček	k	D.U.B. hill	103	94	100	297			135	-
DNF	Jakub Buráš	o	Morávka	72	62	DNS	DNF			999	-
DNF	Luděk Špadt	o	Morávka	71	73	DNS	DNF			999	-

ženy

	hráčka	kategorie	klub	1	2	3	1-3	F	celkem	+/-	body
1	Zdeňka Kosková	w	ATRUC	74	77	72	223			61	100.0
2	Kristýna Fojtíková	w	D.U.B. hill	79	75	71	225			63	80.0
3	Daniela Roobová	w	JGM	83	81	83	247			85	60.0
4	Vendula Skalková	w	D.U.B. hill	85	84	80	249			87	40.0
5	Kamilla Peňázová	w	D.U.B. hill	88	97	DNS	DNF			999	-

roztroušení po skupinkách po celých Odrách u všech možných kamarádů a začínali se svolávat, jak kdo na tom je a kdy teda nejdřív start třetího kola. No prostě zdržování na zdržování, jak už to tak skvěle česká discgolfová liga umí. Takže se začínalo bůh ví kdy...

Na nějaký rekordy už nikdo nemyslel a hrálo se pěkně nedělně. Občas si někdo zanádal, jako třeba „Sakra“ nebo „Kurník šopa“, ale jinak se neděli v neděli na Veselí žádný divočiny. Byl prostě krásný den a nikdo si ho nechtěl nijak kazit, a ani špatné dohody to nemohli zkazit. Pak přišel oblíbený čas účtování po konci třetího kola. Sčítání, přepočítávání a dělení zrna od plev.

Zajímavé byly výsledky mezi ženami, kde kolo od kola zlepšující se Kristýna Fojtíková zle dotírala na Zdeňku Koskovou, kdy ve třetím kole obě zahráli svůj nejlepší výsledek, Kristýna dokonce o jeden hod lepší než Zdeňka, ale přesto to v celkovém součtu o dva hody nestačilo. Reprezentantka tak generálku před svým prvním Mistrovstvím Evropy zvládla a připsala si sto bodů do ligy, čímž vlastně dva turnaje před koncem ročníku již rozhodla o svém suverénním vítězství v lize. Ještě doplním další pořadí: třetí byla Daniela Roobová, čtvrtá Vendula Skalková a pátou pozici si alespoň sobotním výkonem vybojovala místní hráčka Kamila Peňázová. Zajímavostí jistě je, že se na pomyslné stupně vítězů v kategorii žen postavilo celkem pět osob, aniž by došlo k nějakému dělenému výsledku!

V otevřené kategorii musel ve finále hájit svůj náskok čtyř hodů Lukáš Filandr před dvojicí místních dotírajících supů Máry Fojtíka a Lukáše Jed-

líčky. Kompars jim dělali Jiří Blahout s Martinem Sližkem, kteří měli ztrátu více jak deseti hodů. Pro finále byla většina jamek vytyčena nově, a to především s důrazem na délku, a to podle hesla „čím delší, tím lepší“. V praxi to vypadalo následovně: „Támhle jak je ta louka, tak za ní je ještě jedna louka a tam je koš.“ To samozřejmě všem finalistům nadmíru vyhovovalo a z finále se chvílemi stával long drive contest. Ještě jeden aspekt nesměl být ve finále opomenut, a tím bylo pohodlí diváků. Aby se ostatní hráči mohli na finále dívat a nemuseli se přes míru pohybovat, tak se většina jamek točila

kolem jednoho koše, který byl samozřejmě v jejich blízkosti a hrálo se na něj z různých stran. Lukáš nakonec vedení udržel a vyhrál o dva hody před zmiňovanou dvojicí, kde úspěšnějším v rozhozu o druhé místo byl Jedla.

Ještě poslední zastávka v Dělnáku před dlouhou cestou domů, vyhlášení – diplomy a poháry, a pak oblíbené discgolfové loučení, kdy všichni vědí, že se zase za nějaké tři maximálně čtyři víkendy zase uvidí, ale o to dojemněji a usilovněji se loučení oddávají.

Helenka Fibingerová

bagr cup

Pořadatel: DTS České Budějovice
Datum: 17.- 18. 5. 2008
Místo: Stromovka, České Budějovice
Ročník: 1.
Počet hráčů: 26

První ročník turnaje „Bagr Cup“ a druhý turnaj v letošní lize dal zavzpomínat na prehistorii českého discgolfu a po dlouhých letech se vrátil na místo, kde poprvé v Čechách bylo slyšet cinkání řetězů, a to do Budějovické Stromovky. Celou tuto slávu měl na triku nadšenec a discgolfový teoretik Petr Ciboch zvaný Cimpý, který vypípal v budějovické Stromovce kurz evropské úrovně se vším, co k discgolfu patří. Vodní plochy, spousta (ale opravdu spousta) O.B., dlouhé jamky, technické záležitosti, to vše si mohl každý hráč vyzkoušet na vlastní kůži.

V tomto momentu bych laskavě čtenáře požádal o malou spolupráci: prohlédněte si (někdy) pozor-

ně mapku budějovického kurzu, nejlépe na www.discgolf.cz, ať víte, co všechno museli hráči podstoupit, a ať nemusím ničit lesy podrobným popisem všech peripetií, které na hráče na kurzu čekaly. Přičtete si ještě neposekanou travu na některých jamkách – některé jamky dokonce museli být kvůli trávě nahrazeny novými – a máte zhruba obrázek o tom, co všechno se ten víkend dělo.

Od sobotního rána bylo nesmírné vedro a dusno. Tíha vzduchu na hráče doléhala od prvních hodů. Drobné svažení dopřálo pouze brodění na ostrov na výhoz páté jamky – „Ostrovního debaku“. Na jamce „U vodníka“ už to tolik na koupačku nebylo, ale i tak se tam namočila nejedna pata. Trefená O.B. hnala skóre do závratných čísel a každý, napolovic mrtvý žíznil, už chtěl to první kolo mít za sebou a uhánět do hospůdky „U Šípků“ na oběd a blahodárné tekutiny. A stín!!! Jenom

podotknu, že nejlepší výkon v prvním kole zahrál Dany – 60 hodů, a tím vlastně stanovil první oficiální rekord kurzu.

V druhém kole bylo také dusno, zvlášť když se některým borcům začalo dařit, sebevědomí šlo nahoru, a najednou bylo na světě nejlepší skóre dne – Udice zabrala a dala 56 a na zádech ve skupině přinesla orlosupa Cimpýho a jeho 57!!! Nevídané štouchy! Dany v druhém kole kontroval 59 a Marták měl rovných 60. V druhém kole měli skoro všichni hráči nejlepší skóre, na které dokázali během víkendu dosáhnout. Je to i trochu logické – v prvním kole se většina hráčů s kurzem teprve seznamovala, v druhém už věděli do čeho jdou a v nedělním lijavci bylo zlepšování pouhou bláhovou myšlenkou. Předchozí věty platí pro všechny hráče bez výjimky až na – Marečka! Chudáčka začala bolet ručička a musel skrečovat už během sobotního odpoledne. Alespoň mohl hlídat místo na „Palmě“, což bylo místo pro sobotní

večerní párty. Začal se oslavovat slávistický fotbalový titul, klábosilo se o dosaženém skóre a takový to „kdyby a aby“, houpalo se na houpačkách, hráli pičky golfovými disky přes nohejbalovou síť (nebo tak nějak to bylo) a čekalo se až se nebesky zpomalená obsluha dopočítá a dopátrá všeho, co jsme jí tam snědli a vypili, abychom vzápětí znovu objednávku otočili a obsluhu dohnali k naprosté zoufalosti.

A v noci to začalo. To už samozřejmě všichni discgolfisté dávno spali a nabírali síly na druhý den, když tu začalo vydatně pršet a přelo celou noc a pršet mělo celý druhý den. A tak tomu i bylo. Nedělní ráno nás uvítalo hektolitry vody, mraky tak tmavými a nízkými, že by se dali krájet a jasnou vidinou promoklých těl na způsob Miss mokré tričko. Nu což. Jdeme hrát. V tomto zásadním momentu na plné čáře morálně vyhrála rodina Brucklerova, která již sobotní kurz absolvovala ve trojici s malým Filípem v kočárku, a nic se nezaletli ani nedělní sloty, zabalili kočárek komplet do igelitu, a s úsměvem celá rodina vyrazila do třetího

kola. Bylo jasné, že ty tam jsou včerejší počty, a že hra s mokřými disky v mokřích botách a mokrem všude kolem bude úplně o něčem jiném. Vyhráli ti, kteří měli deštníky. Ostatním stačilo tak od jedné do tří jamek, než byli na kost promočeni! Musím podotknout, že nedostatečná vybavenost proti dešti opravdu výrazně srazila výkony některých hráčů, a ti se třetím kolem doslova protřápili a na jejich výsledku na konci kola to bylo patrné. To, jaká to byla zoufalost, dokazuje fakt, že se někteří hráči při brodění na ostrůvek už ani nezouvali! V každém případě se všichni nakonec protřápili do konce a ještě před finále Openu byly vyhlášeny ostatní kategorie – v Juniorech vyhrálo českobudějovické mládě Eliška Vávrová s výkonem rovných 300 hodů před stříbrnou Eliškou Wallachovou z Liberce. V Ženách opět triumfovala atrucávaná Zdeňka Kosková o 16 hodů před Danielou Roobovou, která se pod soustavným a usilovným koučováním Lukáše Filandra během krátké doby vyšvihla mezi českou ženskou elitu. O pouhé dva hody za ní zaostala bronzová Eva Kostnerová (opět Atruc).

Chlapíci, protože nejsou z cukru, si ještě za neustávajícího deště dali devět jamek finále, ve kterém Daniel Hokeš horko těžko udržel první místo před rozjetým Lukášem Filandrem, kterému se málem podařilo smazat náskok pěti hodů. Podařilo se mu ale po dlouhé době obrát Danyho v Tag challenge o jedničku! Umístění „na bedně“ si po dlouhé době užil Martin Slížek, který dokázal ve finále přeházet promrzlého a odevzdaného Jiřího Blahouta. Svoje první finále v životě si na vlastním turnaji zahrál i Petr Ciboch, který celkově obsadil místo páté. Pak už jen v rychlosti rozdat diplomy a rychle pryč, domů, do sucha, do klidu a začít šetřit síly na nějaký další turnaj.

Na konec jen krátká poznámka: Tu flašku musíš Tatáně Míkové příští rok poslat dopředu, Cimpý!!! Nejde se spoléhat jen na její předpovědi, chce to mít u ní už předem trošku podchycený. Když bude sluníčko, tak přijde i štěstíčko. Správně to vlastně je: když bude srdíčko, tak přijde i štěstíčko, ale koho to zajímá, že?! Letu Zdar!

*Dr. Úd***open**

	hráč	kategorie	klub	1	2	3	1-3	F	celkem	+/-	body
1	Daniel Hokeš	o	JGM	60	59	62	81	33	214	16	100.0
2	Lukáš Filandr	o	PD	61	63	62	186	31	217	19	93.8
3	Martin Slížek	o	JGM	66	60	65	191	33	224	26	87.5
4	Jiří Blahout	o	ATRUC	65	56	65	186	39	225	27	81.3
5	Petr Ciboch	o	DTS	66	57	70	193	40	233	35	75.0
6	Adam Štekl	o	ATRUC	62	65	66	193			22	-
7	Pavel Brückler	o	LDC	72	63	64	199			28	62.5
=	Ondra Šedivý	o	JGM	68	65	66	199			28	62.5
9	Julius Jankovič	o	LDC	71	66	71	208			37	50.0
10	David Borecký	o	-	72	69	72	213			42	43.8
11	Lukáš Habada	o	LDC	70	72	75	217			46	37.5
12	Marek Šnejdar	o	D.U.B. hill	99	99	99	297			126	-
DNF	Karel Moštěk	o	DTS	73	76	DNF	DNF			999	3.0
DNF	Tomáš Peiker	o	JGM	61	63	DNS	DNF			999	-
DNF	Aleš Faust	o	DTS	74	82	DNS	DNF			999	-
DNF	Marek Panoš	o	DCAH	DNF	DNS	DNS	DNF			999	-

ženy

	hráčka	kategorie	klub	1	2	3	1-3	F	celkem	+/-	body
1	Zdeňka Kosková	w	ATRUC	70	72	85	277			56	100.0
2	Daniela Roobová	w	-	78	85	80	243			72	-
3	Eva Kostnerová	w	ATRUC	80	77	88	245			74	80.0
4	Pavla Pešková	w	DTS	85	84	86	255			84	70.0
5	Kateřina Zbytovská	w	DTS	84	89	83	256			85	60.0
6	Kamila Brücklerová	w	LDC	84	83	95	262			91	-
7	Helena Walachová	w	LDC	93	90	97	280			109	-
8	Eliška Vávrová	w	-	97	101	102	300			129	-
9	Eliška Walachová	j	LDC	107	115	112	334			163	-
10	Katka Peikerová	w	-	DNF	DNS	DNS	213			999	--

central europe discgolf tournament

Ve dnech 9.- 10. 8. 2008 se v zámeckém parku ve Smolenici na Slovensku uskutečnil mezinárodní discgolfový turnaj, na který přijelo to nejlepší, co může česká, slovenská, rakouská a maďarská golfová líha nabídnout. A to není ani trochu přehnané tvrzení! Organizátorům se opravdu podařilo na tento turnaj dostat nejlepší hráče ze zmíněných zemí a už dopředu bylo jasné, že se bude jednat o kvalitní podnik, který byl ojedinělým srovnáním úrovně hry v jednotlivých zemích, které sice mají k sobě geograficky blízko, ale k častému poměřování sil zde nedochází. Rakušané a Maďaři mají svojí Austro-Hungaro tour, z které Češi tradičně navštěvují pouze oblíbený listopadový Jan Becher Memorial, ale jinak nic moc. Frisbee na Slovensku už léta stagnuje a discgolf není v tomto směru výjimkou, no a českým hráčům povětšinou stačí domácí píseček a do větších akcí se pouštět ojediněle. Takže tento turnaj byl vítaným srovnáním s konkurencí, o to cennější, že se uskutečnil jen necelý měsíc před Mistrovstvím Evropy v Německu.

Celkem zde hrálo 26 hráčů, z nichž české barvy zde hájila početná skupina šesti hráčů – Marták, Dany, Lukáš, Jedla, Dr.Úd a Karel Moštěk zvaný Carlos. Konkurovat jim chtěli ve slovenských barvách organizátoři turnaje Štefan Dobrev – poslední vítěz Czech open, Martin „Maťo“ Krička a Chorche „El Condro“ Turan. Maďarsko reprezentovali čtyři hráči, z kterých je třeba zmínit hlavně dva: Joszef Jesztl – hráč klidné mysli a výborné techniky, a hlavně naturalizovaný novozélandan Dylan Cooper, který se pravidelně objevuje na čelních příčkách zmiňované AH tour, a který je známou postavou nejen díky svým mnoha piercingům v obličeji. Rád bych vám představil také nějakou hvězdu rakouské školy, ale bohužel má

znalost místních hráčů je velice slabá a ani na tomto turnaji jsem ji nijak výrazně nezlepšil, a to hlavně z toho důvodu, že pouze polovina z osmi Rakušanů vydržela i do druhého hracího dne.

Pojďme se ale věnovat kurzu! Smolenický zámecký park je opravdu kouzelný, jak už to jen zámecké parky umějí. Zámek stojí na kopci, takže park se láme do několika směrů v různé prudkých a dlouhých svazích a tyto louky poskytují pro discgolf ideální a rozmanité podmínky. Samozřejmě celou kulisu dotvářejí okolní lesy a také vzrostlé stromy umístěné volně v terénu. Štefan přiznal, že na přípravu kurzu měli jen málo času a kurz vlastně dali dohromady s Maťem během pouhých dvou návštěv. O to víc je třeba ocenit, jak si s tímto úkolem poradili, protože kurz byl vymyšlen výborně a nápaditě a bylo využito všech zajímavých zákoutí parku. Přesto se jednalo o kurz velice náročný, a to především svojí délkou. Zatímco v českých luzích a hájích se průměrná délka jamek na kurzech pohybuje někde kolem 90ti až 110ti metrů, tak zde se hrubý matematický průměr pohybuje někde kolem 150ti metrů! „Dvojkových“ jamek, tedy těch, kde se dá zaútočit na „birdie“ by se dalo napočítat na prstech jedné ruky, vše ostatní byly „lány“ – nejčastěji 140, 180, ale také 220 nebo dokonce 360 metrů! Samozřejmě, že se nejednalo jen o vzdálenost, ale skoro všechny jamky byly náročné i z hlediska techniky házení. No prostě nic pro malý, slaboučký, ustrašený holčičky! Mimochodem na turnaji hráli pouze dvě ženy a jen jedna z nich, Agnes Király z Maďarska, odehrála oba dva dny, a tím pádem zaslouženě zvítězila před domácí Petrou Morávkovou.

Během víkendu se odehráli tři kola po osmnácti jamkách, poradí se míchalo a přeléváno, hráči se rvali o každý hod a najednou byla neděle něco

málo po poledni a po přepočítání výsledků bylo jasno, kterých pět vyvolených si zahraje šestijamkové finále, které se hrálo na prodloužených(!) variantách některých jamek a pár jamek bylo vymyšleno speciálně jen pro finále. Z prvního místa šel do finále s luxusním náskokem Dylan Cooper, který hrál 62-60-63, tedy nejen dobře, ale hlavně vyrovnaně, dělené druhé místo drželi Joszef Jesztl (65-60-65) a Štefan Dobrev (66-65-59), přičemž Štefana katapultoval do finále až výkon v posledním kole, kdy ustanovil rekord kurzu výsledkem 59. Další dva hody ztráceli a o čtvrté místo se dělili Dr.Úd (66-61-65) s Chorchem (67-63-62). Dal se tedy očekávat napínavý souboj, v kterém bude znát každá chyba. Nejlépe ve finále začal Dr.Úd, který dokázal i ty extra dlouhé jamky hrát na tři hody a jen sledoval, jak ostatním přibývají hody, takže se během čtyř jamek nejen odpoutal od Chorcheho, ale zároveň se dotáhl na dvojici před sebou. To ale mělo rychlý konec na páté jamce, kde si neodpustil tzv. „trojputt“ neboli se mu podařilo dohodit až na třetí pokus, a tím se odepsal z boje o druhé místo. První místo si s poklidem pohlídal Dylan Cooper, který nakonec zvítězil s náskokem pěti hodů před Joszefem, který stříbrnou příčku uhájil jen o jediný hod před dvojicí Štefan a Dr.Úd, kteří se podělili o bronz. Smutným vzadu zůstal Chorche, kterému se finále příliš nepovedlo.

Následovalo neformální vyhlášení a loučení s přáním opětovného shledání se v příštím roce. Tento turnaj za to totiž opravdu stojí a byla by škoda, kdyby se mělo jednat jen o jednorázovou akci. Přejme tedy slovenskému discgolfu potažmo celému slovenskému frisbee ať nezemře na úbytě a ať se pod Tatrami stále rodí mladí a nadšení hráči, kteří ví, jak se hází diskem.

Dr. Údný

lochna '08

Pořadatel: Atrofované ruce

Datum: 7. - 8. 6. 2008

Místo: Lochotínský park, Plzeň

Ročník: 6.

Počet hráčů: 22

Již tradiční součást české discgolfové ligy, turnaj Lochna, se opět konal v oblíbeném červnovém termínu, kdy na kurzu rostou lesní jahody, sluníčko svítí a prázdniny jsou nadosah. Také golfisté nejsou v létě tak líní jako v jiných ročních obdobích, takže se opět sešla slušná sestava ze všech koutů republiky.

Stejně jako na posledním turnaji v Českých Budějovicích i zde se museli hráči poprat s neposekanou trávou, i když tentokrát jenom na části kurzu, lépe řečeno na horních osmi jamkách. Alespoň že tráva nebyla příliš hustá a hledání disků nebylo složité a hru příliš nezdržovalo. Jinak hra byla velice příjemná, všichni hráči si užívali sluníčka, kterého bylo v tom červnovém dni někdy až dost.

Co se týká hry, tak od odjezdu Marka Trubla zpět do Ameriky převzal pomyslné žezlo turnajového matadora Dany, který za žádnou cenu nechce přepustit trůn nikomu jinému a v letošní lize zatím vyhrál všechny tři turnaje! I tentokrát vyhrál způsobem start-cíl, kolo od kola neustále vedení zvyšoval. Jediné, co mu tentokrát nevyšlo, bylo finále.

Možná ho trochu ukolébal náskok osmi hodů před ním nebo se možná projevila únava. V každém případě vedení na rozdíl od svého Tagu číslo 1 udržel. O ten ho připravil Dr. Úd, který měl ve finále nejlepší skóre společně s Lukášem, ale v jeho prospěch rozhodlo jedno birdie navíc. Ještě krátce k Tag challenge: Dodo konečně od zimy vytasil svojí „dvojku“, kterou si doma syslil, mazlil se s ní a nechtěl jí vůbec vzít mezi lidi, až na domácí půdě si alespoň v sobotu zahrál, a hned ho o ní připravil v prvním kole Briki! Ten jí potom ve finále odevzdal Lukášovi! Také „trojka“, kterou naposledy měl již zmiňovaný Mark Trubl, našla svého majitele. Svůj Tag si totiž konečně pořídil i Adam, a díky zákulisním manipulacím, jejichž detaily znají pouze zdi Krčmy U krokodýlího ocasu, nedostal nejvyšší číslo (v současnosti je to asi „třicítka“), ale poskočil rovnou ke zmiňované trojce.

V ženské kategorii musel být o první místo rozhoz, protože po sečení všech tří kol a důkladném přepočítání výsledků byla na světě plichta: Evex 219 hodů, Danča 219 hodů! Holky z této situace nebyly vůbec nadšené, ale nedalo se nic dělat, musely ještě zpátky na kurz. Rozhoz po dvou jamkách zvrátila ve svůj prospěch Evex a připsala si letošní první vítězství na okruhu.

Tak zase příště někde na golfiku. Ať vám cinkají řetězy!

pic Udic

open

	hráč	kategorie	klub	1	2	3	1-3	F	celkem	+/-	body
1	Daniel Hokeš	o	JGM	50	53	55	158	30	188	5	100.0
2	Jiří Blahout	o	ATRUC	54	55	57	166	28	194	11	93.3
3	Martin Slížek	o	JGM	59	52	56	167	30	197	14	86.7
4	Lukáš Filandr	o	PD	56	60	55	171	28	199	16	80.0
5	Pavel Brückler	o	LDC	54	59	63	176	29	205	22	73.3
6	Adam Štekl	o	ATRUC	57	65	59	181			25	-
7	Martin Olšina	o	D.U.B. hill	62	60	63	185			29	-
8	Marek Šnejdar	o	D.U.B. hill	60	60	66	186			30	53.3
9	Julius Jankovič	o	LDC	61	62	64	187			31	46.7
10	Lukáš Habada	o	LDC	64	66	60	190			34	40.0
11	Mirek Procházka	o	Pohoř	70	60	68	198			42	-
=	Jiří Kratochvíl	o	D.U.B. hill	64	65	69	198			42	-
13	Karel Moštěk	o	DTS	72	72	69	213			57	20.20
DNF	Michal Urban	o	ATRUC	59	55	DNS	DNF			999	-
DNF	Václav Brada	o	ATRUC	55	63	DNS	DNF			999	2.0

ženy

	hráčka	kategorie	klub	1	2	3	1-3	F	celkem	+/-	body
1	Eva Kostnerová	w	ATRUC	72	77	70	219	8	227	14	100.0
2	Daniela Roobová	w	-	76	69	74	219	9	228	15	83.3
3	Pavla Pešková	w	DTS	77	73	76	226			40	66.7
4	Kateřina Zbytovská	w	DTS	80	80	78	238			52	50.0
5	Helena Walachová	w	LDC	89	91	98	278			92	-
6	Eliška Walachová	j	LDC	101	96	94	291			135	-

info@discgolf.cz
www.discgolf.cz

JGM / Praha
www.discgolf.cz/jgm/jgm.html

LDC Hunters / Liberec
www.discgolf.wz.cz

ATRUC / Plzeň
atrucplzen@centrum.cz
www.atruc.pc.cz

D.U.B. HILL / Pohoř
martin.olsina@atlas.cz
dubhill.wz.cz

ultimate

windmill windup '08

Místo: Amsterdam (NL)

Datum: 13.-15.6. 2008

Ročník: 4.

Počet týmů: 36 open, 14 women

Startovné: 190 € teamfee, 55€ playersfee

Ubytování: ve stanech u hřiště
(oproti minulým ročníkům bylo místo vyhrazené pro stany značně stísněné)

Jídlo: snídaně v ceně (s možností udělat si sváču)
zbytek nutričních doplňků dle vlastních choutek

Táák, je 21:21 a já sedím na místě 10E Boeingu 700 kapitána Jarošíka... (prima chlap). Letušky demonstrují jak si zachránit život při pádu z výšky 10 000m (prý to chce hodně dýchat...) a my čekáme na povolení ke startu...šibujem...a za chvíli to přijde.

Podobně jsem očekával i turnaj, jehož okamžiky

posledního zápasu se mi ještě čerstvě honí hlavou... Když se překlenul volný víkend, který ve spoustě frisbee domácností jistě znamená domácí úklid, tak do turnaje zbývalo už jen „pár hodin“ a já se nemohl dočkat. Odpoledne z redakce Pasti mi byla doručena sms: „Objednáváme jeden článek z Amstru“. V momentě když jsem během balení pasty na zuby odepisoval „OK“, jsem ještě nevěděl co všechno by se mohlo o Amstru napsat. Přicházím na to až teď když přemýšlím jak začít. Je opravdu o čem psát.

Co by Vás nejvíc zajímalo? Někdo kdo tam nebyl by jistě uvítal nějaká ta fakta. Mám tu hned dvě. Mezinárodní a každoročně výborně obsazený turnaj v Amsterdamu čítal 36 open a 14 ženských týmů. Já se budu soustředit na dění v mé sexuálně bližší divizi – tedy open (aby nedošlo k nedorozumění,

pokud vedle mě postavíte kluka a holku bez šatů – tak mi bude logicky sexuálně bližší kluk – to, co myslíte vy – to je obyčejná kopulace).

Tak tedy – Terrible Monkeys a 35 soupeřů:

Spot na turnaji byl sice Monkeys, ale na pomoc nám přispěchali Dáblíci (notně) se Žlutou Horečkou (zdatně). To všechno smíchejte se Zelím a máte z toho sestavičku, která bude soupeřům ještě chvíli ležet v žaludku. Vlastně je to podobná sestava, kterou nelehko tráví i týmy účastníci se soutěže CEL. Díky tomu příprava nemusela probíhat nějak náročně. Vlastně žádná nebyla. V úterý před turnajem jsme si v nekompletní sestavě tréninkově zahráli s FUJ a to bylo vše... Koho více zajímá rozložení sil v týmu a celková sestava, ať se podívá na sestavu. Ale spot se bude jmenovat TERRIBLE MONKEYS – to bude vše na co se historie zeptá :)

V Amstru se toho děje mimo hru minimálně stejně jako při ní (někdy i víc). Proto si v tom musím udělat pořádek abych se mnoho nezamotal do toho... Budu se tedy více držeti Ultimate a zkusím to proložit i něčím sociálním.

Tak začnu sockou. Já a pár mých jsme jeli po vlastní ose. Let trval 1hod.20min. a tak jsme přijezd do Amstru slavili o něco rychleji než kamarádi pohybuji se po souši. Zase jsme ale přišli o seznamování se s obsluhami benzínových stanic, kterých během cca osmi hodin jízdy poznáte hojnost. Prvním vášnivým automobilistou co dorazil na místo byl Me2d v 1:17! To už ale část našeho osazenstva neviděla. Ve stanu hrála hudba a byl cítit pálicí se hašíš. Dost hráčů se již věnovalo vodorovné přípravě na další den. A někde v dálece se už začala rolovat první vlna naší extra zábavy, aby se ráno mohla přihnát v ultimátní síle a podrazit nohy prvním poraženým a nechat svést první vítěze.

Monkeys a 35 soupeřů čekalo během 3 turnajových dnů 9 zápasů. Vše bez času do 15 bodů s poločasem v 8 bodech. Prvních 6 zápasů se odehrálo systémem Swiss Draw, který organizátoři použili i při minulých ročnících Windmillů. Díky tomu si myslím, že tento systém už v Pasti někdo určitě popisoval. Abych ale neošidil i ty, kteří v loni byli třeba ještě na frisbee houbách, tak sem pár vět hodím. Swiss Draw je především skvělý tím, že se hraje o každý bod, každý bod rozhoduje a tak se vlastně z 6 zápasů stává jeden velký, ve kterém jde o to co nejvíc bodů dát a co nejmíň jich dostat. Žádný zápas se nevzdává, žádný není úplně ztracený – zkrátka boj o každý disk. To hlavně je pro mě Swiss Draw systém. Je pro mě ohromně motivující a určitě pomáhá zlepšit výkon a soustředění týmu během zápasů. Tenhle systém má dva základní pilíře: 1. dostatek soupeřů (min.

18) a 2. dostatek hřišť. Prostě v Čechách si ho nezahlajeme. Po splnění těchto dvou podmínek se mezi týmy může rozpoutat bodová bitva. A v čem spočívá? Jednoduše v tom, že se neboduje vítězství, ale boduje se rozdíl konečného skóre obou soupeřů. Čím větším bodovým rozdílem zápas končí, tím více bodů obdrží vítěz a tím méně poražený (a naopak). Konkrétní příklad: zápas končí výsledkem 15:13 – looser obdrží 13 bodů a winner jich má 17. Více v přiložené tabulce. Tak jsme tedy odehráli prvních šest kol. Všechny hry každého kola se hrály současně. Výsledek zápasu pak rychle nahlásíte organizátorům a ti rozdají body a (rozhlasec:) pak vyhlásí vašeho soupeře v dalším kole. To je na systému taky supr. Kromě prvního zápasu nevíte koho během turnaje potkáte. Napjatě posloucháte turnajový rozhlas a cítíte se chvíli jako gambler závislák sledující tři roztočené válečky a nevíte jestli pandou zvonky, citrony nebo že by švestičky? To mě taky bavilo :). Soupeře Vám samozřejmě nevylosují dvě blondýny z klobouku, ale počet získaných bodů z předešlých zápasů vám jasně určí protivníka. A je tu hned další výhoda systému. Vaši soupeři jsou ti, kteří získali Vám nejbližší počet bodů, tedy na stejné výkonnostní úrovni. Navíc nikdy nehrajete s někým dvakrát – o to je postaráno. V Amstru ale byly 3 české týmy, což je velká část obecnstva a čtenářstva – popis systému jim tedy nové obzory zrovna nepřináší... Abych to ale douzavřel. Po 6 Swiss Draw kolech se vše dle bodového umístění rozdělilo do skupin po osmi a v těchto skupinách se odehrály 3 zápasy. Čtvrt, semi a finále. A bylo to...

Ted si představte, že tenhle systém je jedna velká hrouda másla. 36 kilo másla. A náš tým si představte jako 15 kilový do ruda rozžhavený příborový nůž... Za tři dny nůž projel máslem a stihl

namazat 6 vítězných krajců. Pouze tři krajčky nám díky škobrtnutí vypadly z rukou a rozplácly se máslem o zem. Ten prostřední nás ale dosti mrzel. Sehli jsme se, ofoukli nečistot, přemázli máslem pro lepší skluz a vítězně sežrali. Ten krajček byl z dánského celozrnného dalamánku. Místní mu říkají Ragnarok. Kůrku má tvrdou a křupavou, ale střídka je po rozmělnění bez obtíží, leč opatrně požitelná... Danish Dalamans nás čekali v posledním šestém zápase systému Swiss Draw. Byli jsme na 6. místě průběžného pořadí a pokud jsme se chtěli udržet v TOP 8 skupině, museli jsme nějak druhé největší sousto rostockého klubového mistrovství 2005 prostě sežrat. První flákoty se ujal Kačerr. Jako dravá préríjní šelma přiběhl, zakousl se, urval sousto a odeběhl do stínu ho v klidu sežvýkat. Oním soustem byl kapitán dánského týmu. Zkušený Kačerr mu lehce, jako fotbalista který se rozhodl na stálo svého soka vyřadit ze hry, prošlápl kotník. A opravdu, kapitán Ragnaroku si už nehodil... Tato Kačerova lačnost po hře se projevila zhruba v 1/3 zápasu, kdy se jazyčky bodových vah dosti olizovali. Hra byla vyrovnaná – hráli jsme dobře. A tu jako by Kačerr inspiroval ostatní spoluhráče a ti se rovněž proměnili v préríjní šelmy a rázem se pro ně horko a nedostatek tekutin stalo jejich přirozeným prostředím. Se soupeřem se stala věc naprosto opačná. Jakoby se proměnili ve vodomilné inteligentní mloky snažící se házet si talířem, kteří v nepříznivém suchém podnebí křečují. Buď to byl ten samý hráč tvrdohlavě pokoušející svůj sražející se lýtkový sval znovu a znovu nebo na křeče během zápasu dopltili 2-3 hráči. Mno každopádně nám to začalo hrát do karet... Ztrátu, kterou jsme si během první půlky zápasu poctivě vytvořili, jsme ještě poctivěji dotáhli zpět a začali bojovat o udržení 6. místa. Ragnaroku na konci docházeli síly a kdyby se hrálo třeba do 17, mys-

lím, že bychom je rozsápali a každý z nás by si ve stínu bushe dožvykal svého ragnaročana. K jejich rozsápání jsme se ale málem dostali už za hry do 15. Za stavu 13:14 by se ovšem k disku neměli dostávat jedinci se soucitem velikosti dinosaurí hlavy. Je jen málo českých hráčů, které dokáže lítost na soupeřem ovládnout natolik, že jsou ke všemu hlupí a slepí. Top 8 máme řekl jsem si a hrdinně zahodil disk do ragnarocké obrany! Soupeři chytícímu disk ukápla dánská slza pochopení a neomylně skóroval. Ale i tato porážka od bahnomilných mloků udržela prérijní krvežíznivce v tolik kýžené skupině 8 nejlepších týmů turnaje.

Následovalo další přepočítání bodů a čekání poblíž turnajového rozhlasu. Hlas hlásil. A do čtvrtfinále nám nahlásil no koho... Ragnarok. Vyskočili jsme a jali se rozcvičovat. Soupeře rozhlas viditelně nepotěšil, zklamané obličeje nad ztracenou naději dalšího postupu turnajem říkali vše. Mloci se doloudali na hřiště o něco později, chvilku zabralo než donesli i raněné. Ovšem čím více mlok vidí jaké někdy děláte chyby a kde jsou vaše slabiny, okamžitě inteligentně zaútočí. Ještě, že jsme jim k tomu dali co nejméně příležitosti. Zápas měl skvělý náboj a my se v něm cítili dobře. Nás hra určitě bavila a když oslabení Ragnarok začali ztrácet, vítězný pocit vás dostane...

A co předchozí zápasy? Mí milí frisbíjoví přátelé, představte si 36 kilo másla a 15 kilový žárem rudý přístrojový nůž. To byly předchozí zápasy...

Vlastně naši rozžhavenou čepel ze začátku schladil jeden tým. Taková bavorská hrouda... Woody Allen by na ně mohl být hrdý, že tak dopře (re)prezentují jeho jméno. Z bavorské hroudy Woodies másla se nám v půlce zápasu udělalo slušně nevolno a již jsme se z toho nevzpamatovali.

Máistrovsky staré Woodies máslo se prérijním šelmám strávit nepodařilo. Někteří hráči tohoto týmu jsou tak staří, že jejich datum spotřeby vám přijde již prošlé. Tyto jejich mimikry fungují dokonale. Stojíte na lajně a cítíte se jako čerstvě našlehaná smetana chystající se to natřít žluklé hrudce, ale stejně jste to nakonec vy kdo z hřiště odchází s Woodies máslem na hlavě.

Nástrahy velkoměsta ovšem nečíhají na hráče jen na zelených travnatých dvorcích. V tomto městě jsou opravdové nástrahy v opravdovém centru. Ne všechny ženy co se za sklem smějí - aranžují výlohu. Ne všechny ženy co se smějí - jsou ženy a ne všechny chodníky jsou pro chodce. Ne všechny dým je pro chodce a některý je tak silný, že se na to musíte zastavit. A ne všechny pekárny pečou jen k jídlu. Naši výpravu tentokrát dostalo pečivo. Pečivo zakoupené, v igelitu balené, spěšně snědené. Na přání...schválně silné. Nevím jestli jí mám jmenovat, ale u každého správného filmu jsou titulky kde je napsáno: Výprava a pak jméno. Tohle ovšem film není, nebudu to hned naplno roztrubovat. Spíš to opíšu - kdyby se oné výpravě mělo půl jejího jména přeložit do AJ a pak zpět, vznikl by dvouslovný souhlas „JáAno“. A JáAno měla dort... Zřejmě jí její první životní půle nepřinesla mnoho zocelujících zážitků. A nyní, v půli druhé, by chtěla zkušenosť dozískat. Ne vždy je ovšem život Matrix, kde do dvou minut řídíte helikoptéru. JáAno si ovšem do jedné helikoptéry sedla. Kůž by jí helikoptéra sedla tak jako ona do ní... Z linkového letu se dá těžko vystoupit dokud si to nesedne. A pokud vám let nesedne - je na řadě linkový pytlík. Výprava mě požádala abych jí dort koupil. Zašel jsem dovnitř, skoukl ceník, a šáhl co nejlouběji do kapsy - na přátelích já

Victory Point (VP) Scale

Margin Of Victory	VPs for Winner	VPs for Loser
1	16	14
2	17	13
3	18	12
4	19	11
5	20	10
6	21	9
7	22	8
8	23	7
9	24	6
10	25	5
11	25	4
12	25	3
13	25	2
14	25	1
15	25	0

results

open

1. INSIDE RAKETE (D)
2. **TERRIBLE MONKEYS (Cz)**
3. FRISLIS (Fr)
4. WIZARDS (Sui)
5. THE WOODIES (D)
6. UFO (Nl)
7. THEBIGEZ (A)
8. RAGNAROK (Dk)
9. GENTLE (B) *
10. FREESPEED (Sui)
11. RED LIGHTS (Nl)
12. HARDFISCH (D)
13. ULTIMATE VIBRATION (Fr)
14. IZNOGOOD (Fr)
15. GRONICAL DIZZINESS (Nl)
16. STACKMAGIC (Uk)
17. VIEILLE FRANCE (Fr)
18. CAMBO CAKES (Nl)
19. POOKAS (Ir)
20. FLYING BISCH (It)
21. SCUNTS (Uk)
22. FRISBEURS NANTAIS (Fr)
23. COPENHAGEN SPINNERS (Dk)
24. OUTSITERZ (Sk)
25. SPANISH NATIONAL TEAM (Esp)
26. CANIEPORCI (It)
27. ULTIMATE DELUX (Lux)
28. DISCFLYERS (Dk)
29. GERMAN MASTERS (D)
30. CRAZY DOGS (Sui)
31. ITALIAN MASTERS (It)
32. CURVE (Uk)
33. COBRA KAI (Uk)
34. **FUJ (Cz)**
35. UL NINJAS (Ir)
36. JABBA THE HUCK (Ir)

women

1. NAZIONALE ITALIANA (It)
2. BIDDY MURPHY (Ir)
3. MISSB (B)
4. YAKA (Fr)
5. PRIMAVERA OLANDESE (Nl)
6. **HOT BEACHES (Cz)**
7. SEAGULLS (D)
8. LEEDS LADIES (Uk)
9. DANISH LADIES (Dk)
10. GRONICAL DIZZINESS (Nl) *
11. SCUBA DIVING (Sk)
12. SPANIS NATIONAL TEAM (Esp)
13. GOHOS (D)
14. SPONGEBABES DAMSQUARE (Nl)

* - SPIRIT WINNER

nešetřím – a požádal barmanku. Přinesla buchtu 8x4 centimetry barvy ranního hřiště... JáAno ji sevřela v pěsti a pak se mi ztratila z dohledu v chumlíku ostatních účastníků výpravy. JáAno sice šla po svých, ale její kebabem promaštěný žaludek zmáčkl pomyslný čudlík a již méně pomyslné rotory žaludeční helikoptéry se začaly otáčet. Ještě před pekárnou jsme týmově zašli na kebab – to jen aby jste věděli co jsme jedli – a pak se courali zpátky na pártošku.

Pokud si nechtěl nemusel si z Amstru vidět nic. Všechno se odehrálo na hřištích, i kapela tam odehrála. A když jsem se na ní došel juknout, přišlo mi, že já líp hraju na skóre než oni na struny. Kapela hrála v patře budovy uprostřed fieldů a pod očekávání hudby rytmů ska se prostor rychle naplnil. Ale jak jsem naznačil – úplně koncertní zážitek člověk nemeškal. Konkurence riminské housepárty to jistě nebyla. JáAno to ovšem bylo jedno. Když jsem viděl jak tiše trpí, byl jsem rád... že pozřela jen půlku... mé bohémsky odhadnuté a doporučené dávky. Je to ovšem bojovnice a tak na sobě nedala téměř nic znát. Dozajista je ale vyléčena a příští rok po kebabu skočíme raději na zmrzlinu... Jestli JáAno ne, tak já ano...

Když jsme se ráno sešli, tak náš nůž byl ještě stále nažhaven. Stačilo párkrát šlápnout na měch a železo se opět rozžhavovalo do běla. Byli jsme opět připraveni ho přiložit na máslo, byli jsme opět ready krájet!

Tentokrát jsme potkali opravdové labužníky. Lidé co rozumí nejen máslu, ale i víno a sýry mají v malíčku. Partička francouzských gourmetů říkájící si Friselis. Myslím, že na začátku utkání do finále doopravdy chtěli. Když viděli jak se snažíme my,

snažili se snažit o něco víc. Snažili se běžat rychleji než my, snažili se házet přesněji než my, snažili se bránit urputněji než my. Ale časem je to úplně přešlo. Nicméně to byl zápas se skvělým nasazením kde šlo o všechno. Ne každý víkend a ne každý měsíc a ne každou sezónu si můžete vychutnat postup do finále tak velkého turnaje. Nervozita před zápasem, soustředění během něj a radost po něm. Tímhle jsem si nechal proplatit svoji letenku. S takovýmhle vás frisbee baví víc a víc.

Téměř Open repre, která se jmenovala Terrible Monkeys se přes francouze dostala do finále, kde se měla potkat s German repre připravující se na svátek národáků ve Vancouveru.

Tady je myslím mého písma dost. Požádal jsem svého frisbí kolegu Františka Frenkiho Mencla, aby se ujal textu, který redakce pasti objednala k článku přídávkem. Ke srovnání českého frisbee s evropským je finále myslím dost na úrovni.

Tak co Frenki, patříme tam?

„Z finále v Amstru si nepamatuju moc konkrétních situací. Nějak kolem mě prošlo a nemůžu si to zpětně vybavit. Němci proti nám začali hrát zónu, ale tu jim náš útok dokázal v prvních bodech prolomit. My jsme v obraně hráli osobku a první dva body jsme dokázali ubránit, problém byl potom s následnou realizací útoku. Až do stavu 5:5 jsme hráli víceméně vyrovnanou partii, potom nás ale Němci přejeli 15:6. Začalo foukat a náš útok začal váznout. Vybavím si svoji zahozenou sekeru, Tomáškův riskantní hod na mě, který obránce za mnou sebral lehce jako pírkó, nedorozumění s Jerryem na dumpu, Možžův hod na pár metrů, který ubránil Wallcíták rybičkou, Kačerovo nedorozumění s Čupítem před zónou, krásnou rybku, kterou koloušek ubránil přihrávkou na Jirku

nebo Kawasakiho drop v zóně. Ze všech těch chyb jsme dostávali body jak na běžícím pásu. Němci si vždycky chvíli házeli krátkými přihrávkami, potom se někdo utrl a následovala perfektní dlouhá. V obraně jsme je vůbec nedokázali přinutit k chybám, vždycky nás dokázali prohodit dlouhým hodem do zavřené strany. Útok jsem hrál trochu zakřiveně a to co nám vycházelo v předchozích zápasech se najednou rozplynulo jako dým. Měl jsem pocit, že si nedáme ani dvě přihrávky v řadě, návaznost chybí. Proti takovému týmu je ale potřeba, aby si všichni věřili na těžké hody na dlouhou nebo do zóny nebo do zavřené, ale my jsme tohle neměli a Němci na to rychle přišli. Jenom pár lidí od nás se jim mohlo rovnat v házení a čtení hry. Byli taky o dost sebranější, věděli o sobě, přece jenom WUGC se blíží. Můžeme sice argumentovat, že jsme byli složeni z různých týmů, ale to podle mě nebyl hlavní důvod. Možná jsme do finále šli jenom s tím, že máme splněno a ne že chceme vyhrát, možná jsme byli individuálně horší, možná...

Každopádně, kdo kdy hrál finále takhle velkého turnaje? A já tam byl :)

Tak díky Frenku za popis toho jak nás semleli. Výmluvný sloh. Co oproti Evropě? Myslím, že se Frenki vyjádřil už když se mnou o tom mluvil. Oproti Evropě máme zatím málo všestranných hráčů. Ale to se brzy změní!

Kapitán Jarošík hlásí teplotu vzduchu v Praze. Přistání svého stroje zvládl hladce. Rozepínám popruh sedadla E10 a to dál už vás nezajímá...

Tak zase za rok přátelé – na pudniwllimdniw cup!

Jerry (TM) & Frankie (PD)

spring spirit /putim/

Pořadatel: PeaceEgg & ČALD

Místo: Putim

Datum: 19.-20.4. 2008

Počet týmů: 12

Kdo by před turnajem tvrdil, že se finále obejde úplně bez účasti pražského zástupce, byl by právem považován za člověka, co české frisbee scéně vůbec nerozumí. Nevím po kolika letech, spíš jestli vůbec někdy, ale v první trojce ligového turnaje se neumístnil nikdo z pražské velké pětky. Jihočeský trávnik na rozdíl od loňska Pražským nějak nesvědčil.

Putimské finále tedy mělo nečekané obsazení – pořádající PeaceEgg a Outsiterz. Už postup do finále ve velmi kvalitní konkurenci byl pro PeaceEgg obrovským úspěchem, neboť v loňském ročníku turnaje v Písku dobyl jen deváté místo, finálová účast mezinárodně protřelých Outsiterz zas až takovým překvapením nebyla.

Hosté ze Slovenska začali na útoku, první bodík

si ale uzmuli domácí. Až do stavu 4:4 Outsiteri jen dotahovali, poté se jim však povedlo kvalitní zónovou obranou získat disk a rázem byli ve vedení. Vývoj obrátili také díky callahanu, který přišel pro PeaceEgg v nejméně vhodnou chvíli. Hosty tento okamžik však do vítězného sedla neposadil, brzy poté si totiž domácí vytvořili rozhodující náskok. PeaceEgg začal být v prolamování slovenského zámku úspěšnější, trpělivě posouval disk a také se mu povedlo několik dlouhých hodů do zóny, díky nimž prvně odskočil na rozdíl dvou bodů. Outsiterz odehráli turnaj jen v osmi lidech, i možná proto již síly na zvrát proti početnějšímu protivníkovi nenašli a nakonec prohráli v dramatickém zápase 7:9. Podle mě to byl i kvalitní a pro přihlížející zajímavý zápas, ale to asi nezní moc věrohodně od přímého účastníka :-).

Písecký tým si tak připsal své první velké turnajové vítězství a plným ziskem 10 bodů si již de facto zajistil účast v horní skupině na červnovém mistrovství ČR v Třebelovicích.

Pavel Kouba (PeaceEgg)

results

1. PEACEEGG (PÍSEK)
2. OUTSITERZ (BRATISLAVA)
3. ATRUC (PLZEŇ)
4. TERRIBLE MONKEYS (PRAHA)
5. PRAGUE DEVILS I (PRAHA)
6. PRAGUE DEVILS II (PRAHA)
7. ŽLUTÁ ZIMNICE (PRAHA)
8. FUJ (PRAHA)
9. VÝCHODNÍ BLOK
(HRADEC KRÁLOVÉ, CHRAST, SLATIŇANY)
10. 3Sb (ČESKÉ BUDĚJOVICE)
11. PRAŽSKÁ SEDMA (PRAHA)
12. VELKÁ MORAVA
(BRNO, OLOMOUC)

SPIRIT A PIVNÍ ZÁVOD: ATRUC

o hanácké šálek /slatinice/

Pořadatel: Frkot & ČALD
Místo: Slatinice u Olomouce
Datum: 31.5. -1.6. 2008
Počet týmů: 13

Druhý ročník turnaje o hanácké šálek konal ve Slatinicích u Olomouce, tentokrát jako druhý kvalifikační turnaj české open ligy. O start v elitní skupině ve finále soupeřilo 9 českých oddílů, zastoupených jedenácti týmy, doplněnými o dva zahraniční hosty (Outsiterz z Bratislavy a Spirit on Lemon z Polska). To vše pod režijní taktovkou olomouckých Frkotů.

Naše cesta na turnaj proběhla poměrně hladce, i přes malé zpoždění, kdy naše auto kvůli společenským povinnostem vyrazilo z Prahy až po desáté večer. Při příjezdu do areálu někdy před druhou ranní jsme však zjistili, že zábava je v plném proudu, místní bar funguje na plné obrátky, a proto jsme spánek ještě o chvíli odložili. Proběhlo nějaké to pivo, rum a zelená, ale to už jsme se ubírali ke spánku, jsme přece sportovci, že. Náš společný týmový stan jsme našli snadno, protože už začalo svítat.

Ráno mě probudilo hnusné vedro už někdy po osmé hodině ráno. Během noci došlo k tajemné události, bohužel s tragickým koncem. Ve stánovém městečku se pokojně procházel zajíc, který byl ale napaden neznámým útočníkem, a svým zraněním do rána podlehl. Po chvilce pátrání padlo podezření z účasti na tomto ohavném činu na Medvěda a Sáru. Přestože oba jakoukoli vinu rezolutně odmítali, bylo zřejmé, že čisté svědomí nemá ani jeden z nich. Nezbylo než zabalit nebohého ušáka na jeho poslední cestě do igelitového pytle a se všemi poctami pohřbít do nedalekého odpadkového koše.

První sobotní zápas jsme svedli s béčkem Velké Moravy. Celý zápas jsme bránili zónu, stejně jako ve většině ostatních zápasů, neboť to bylo asi nejrozumnější řešení vzhledem k naší čistě mixové sestavě. Která tedy mimochodem byla: Kačerr, Meloun, Pepa, Dušan, Marek, Koci, já (Čupíto), Ája, Twins, a Radka. Nebylo to od nás moc hezké, neb si moraváci asi proti zóně moc nezahráli, ale svůj účel to splnilo a zápas skončil 15:1. Zato F.U.J.ům se dařilo naši zónu docela slušně rozebrat, ale bohužel jsme proti jejich téměř mužské sestavě stejně jinou možnost neměli. Nedařil se nám ani útok, předvedli jsme těžko uvěřitelné množství dropů, a dovedli zápas k trochu ostudnému výsledku 5:13. Náš třetí zápas byl proti polským citronům, nad kterými jsme měli technicky navrch a bez problémů je přehráli v poměru 13:7. V posledním zápase proti Písku jsme měli

možnost dostat se na druhé místo ve skupině a získat tak výhodnější pozici ve čtvrtfinále. Zápas nám ale nevyšel podle našich představ, naše zóna nedělala piseckým větší problémy, a bohužel jsme podlehl 7:10. Písek se proto mohl ještě v sobotu pokusit protlačit do semifinále přes Terrible Monkeys. Opice ale byly přeci jen silnější a PeaceEgg do semifinále nepustili. Z tohoto zápasu se mi vybavuje několik naprosto identických útočných akcí Písku – Písek donese disk na půlku, Mára běží do zóny, Tomáš posílá forhendem pomalou banánosekeru, Mára si ji v klidu přečte a přes Jerryho skóruje. Jerry jen bezmocně kroutí hlavou a rozhazuje rukama.

Tradiční pivní závod spočíval v pojídání olomouckých syrečků, pití piva, lezení skrz prolézačku, a převlékání šatů mezi členy štafety. Naše štafeta ve složení Pepa + Twins hladce postoupila do finále, a začala si brousit zoubky na zlatou medaili. A skutečně, blíž se okamžik velkého finále. Napětí stoupá, v novinářské sekci nervózně přešlapují fotografové a leští teleobjektivy. Ale to už se ze tmy noří Dvojčata a přibíhají do cílové rovinky. Jako zkušené borkyně si nevšímají smrští blesků, dopíjejí poslední pivo, a s drtivým náskokem deklasují soupeře.

Po pivním závodu už se rozjela očekávaná pyžamová party, na které bylo povinnou vstupenkou pyžamo, noční košile, či jiné spací rekvizity. Měli jsme toho spoustu na zapíjení – Pepovu opožděnou oslavu třicátin, Melounův exkluzivní pull-drop ze zápasu s Pískem, a spoustu dalších důležitých věcí. Na party bylo k vidění několik slušných modelů, mamka s tatkou Jerry a Zuz (ano, v tomto pořadí), sexy dračice Ewex, či Zelí s Kocim v plenkách (Zelí prý v průběhu večera otestoval

results	
1.	PRAGUE DEVILS I (PRAHA)
2.	OUTSITERZ (BRATISLAVA)
3.	TERRIBLE MONKEYS (PRAHA)
4.	3SB A (ČESKÉ BUDĚJOVICE)
5.	ŽLUTÁ ZIMNICE (PRAHA)
6.	ATRUC (PLZEŇ)
7.	FUJ (PRAHA)
8.	PEACEEGG (PISEK)
9.	VÝCHODNÍ BLOK (V. ČECHY)
10.	VELKÁ MORAVA A (BRNO, OLOMOUC)
11.	SPIRIT ON LEMON (PL)
12.	3SB B

SPIRIT: VÝCHODNÍ BLOK

funkčnost svého obleku). Po konzumaci několika litrů režné už jsme podlehlí únavě a odebrali se do naší zimniční ubytovny.

Před prvním nedělním zápasem jsme na snídani přežvykovali rohlíky, a trochu otráveně sledovali Prague Devils, jak se pilně rozcvičují a připravují na náš zápas. Příjemné ale bylo, že stejně jako my měli téměř regulérní mixovou sestavu, takže aspoň v tomhle ohledu mohl být zápas vyrovnaný. Vydrželi jsme s nimi asi do stavu 4:4, pak se ale projevila převaha zejména jejich mužské části kádru, a po zbytek zápasu už jsme si nedali bod. Následovala odvěta proti Písku, ve které zafungovala naše zóna trochu lépe, dostali jsme jihočechy pod psychický tlak, a oplatili jim porážku stejnou mincí, tedy 10:7. Pak už nás čekal jen zápas o páté místo s plzeňskými Atruc, se kterými jsme také měli nevyřízený účet z prvního ligového turnaje v Putimi. Zápas jsme zvládli, a zvítězili těsně 10:8. Mimochodem celou neděli bylo nesnesitelné vedro, kdybych všechny nedělní zápasy neodehrál ve svém temně černém dresu značky Salming, nevím, co bych si počal. Finálový zápas jsem bohužel neviděl, neboť mě okolnosti donutily turnaj předčasně opustit, ale to mi laskavý čtenář jistě promine. Devils prý proti Outsiterz nejprve prohrávali, ale dokázali zápas otočit a vyhrát poměrem 13:10.

Nakonec pro nás turnaj dopadl docela dobře, a po ostudném výkonu z Putimi, kde jsme s lepší sestavou brali jen sedmé místo, jsme si trochu polepšili, a udrželi si alespoň teoretickou možnost přímého postupu do horní skupiny finálového turnaje. Což se nakonec podařilo, ale to už je jiný příběh.

Čupíto (ŽŽ)

třebechovice '08

Pořadatel: Žlutá Zimnice & ČALD

Místo: Třebechovice pod Orebem

Datum: 21.6. -22.6. 2008

Počet týmů: 10 open, 5 women

Závěrečný ligový turnaj, který měl rozhodnout o mistrech ČR pro rok 2008, byl naplánovaný na třetí červnový víkend, ale ve skutečnosti, alespoň v kategorii Open, se začal hrát o něco dříve. Přispěly k tomu zajímavé výsledky dvou kvalifikačních turnajů a soutěžní řád ČALD, podle kterého je finálové kolo rozdělené na dva relativně samostatné turnaje – neoficiálně nazvané první a druhá liga. Účast v prestižnější první lize (soutěžní řád hovoří o horní skupině) přitom ovlivňuje nejen počet získaných bodů z předchozích dvou turnajů, ale i celkový počet přihlášených týmů do turnaje. V případě 9 týmů měla být první liga pro 4 vyvolené, účast minimálně 10 týmů mohla do horní skupiny popostrčit další dva týmy.

Po turnajích v Putimi a Slatinicích bylo jasné, že horní skupinu s přehledem obsadí PD (17 bodů po dvou kvalifikačních kolech), TM (12 bodů), PeaceEgg (11 bodů) a Atruce (10 bodů). Kandidáti na první ligu, 3SB (7 bodů) a Žlutá zimnice (6 bodů), museli čekat na celkový počet přihlášených týmů. Dlužno připomenout, že hrát v horní skupině není pro získání mistrovského titulu nutnou podmínkou, ale útok na celkové první místo z dolní skupiny představuje překonat jedno velké úskalí – vyhrát barážový zápas s posledním týmem skupiny horní.

Naznačený systém a vyhlídky jednotlivých týmů nutně vedou ke spekulaci, že první letošní bitva o titul se neodehrála na travnatém hřišti, ale na hřišti diplomatickém. Počet přihlášených týmů se totiž zastavil na magické devítce a krátce před turnajem se zdálo, že první ligu odehrají jen čtyři týmy. Úvodní zápas tak zřejmě vyhráli pořadatelé (ŽZ), protože soupiska byla na poslední chvíli doplněna o P7 a počet týmů v první lize mohl být rozšířen na šest¹. Druhou ligu, s cílem podstoupit baráž a poskočit o patro výš, si přijeli zahrát FUJové (3 body po dvou kvalifikačních kolech), Velká Morava (3 body), Východní blok (2 body) a už zmiňovaná P7 (1 bod).

Zatímco týmy v druhé lize odehrály systémem každý s každým, v první lize se hrálo ve dvou skupinách – PD, Atruce, 3SB na straně jedné a ŽZ, PeaceEgg, TM na straně druhé. Další systém byl trochu složitější, ale celkem spravedlivě vedl k cíli tohoto turnaje – určit nejlepší český tým v Open kategorii.

Sobota

Úvodní zápasy v první lize, začátkem v 8:30 připomínající pracovní soboty, svedly proti sobě tradiční soupeře: Atruce-3SB a PeaceEgg-TM. Výsledky 11:13 a 9:11 naznačily, že boj o druhé

místo ve skupinách, zaručující play-off, bude dost vyrovnaný. Naopak od prvních zápasů ve druhé lize bylo jasné, že FUJové budou mít vážného soupeře až v baráži. Snad ani není třeba zmiňovat výsledky PrDů, kteří turnajem hladce propouvali a nejspíš jen dopingová laboratoř je mohla vyřadit z boje o titul.

Prvním klíčovým zápasem v sobotním odpolední byl souboj třetích týmů v základních skupinách – prohra totiž znamenala zápas navíc proti vítězi druhé ligy. V minibaráži byli o kousek lepší Atrucové, kteří porazili PeaceEgg 11:9.

Vyvrcholením sobotního dne byla určitě baráž, která proti sobě svedla PeaceEgg a FUJ. Tento zápas pravdy se ukazuje jako atraktivní a oživu-

jící prvek celého systému mistrovství republiky, i když se jedná o nechtěné dítko minulého ligového ročníku (určitě si pamatujete na rozhořčené reakce 3SB, když ne zcela dokonalý soutěžní řád je poslal, při rovnosti bodů s TM, do druhé ligy). Škoda jen, že tento zápas trochu znevýhodňuje tým z první ligy, který do baráže vstupuje po náročnějším programu. Únavový syndrom mohl ovlivnit právě letošní zápas, protože FUJové neměli ve druhé lize prakticky žádného soupeře a PeaceEgg hrál minimálně dva zápasy dramatické do poslední chvíle. Únava píseckého týmu se nakonec ukázala jako rozhodující, když převahu o dva body ztratil až v závěru zápasu a nakonec prohrál 10:11.

Popisovat průběh turnajové party snad ani nemá smysl. Ze ŽŽ zřejmě jen Čupčák ví, že „sobotní večery na českých ultimate turnajích bývají zakončené malou společenskou událostí“². V Třebouchovicích nedošlo ani na pivní závod, takže nezbyvá než se dál věnovat sportovní stránce turnaje.

Neděle

Neděle ráno, tradiční čas, tradiční soupeř. V 8:30 začíná první čtvrtfinálový zápas 3SB proti Atrucům. Při rozsvícování je ale možné vycítit jednu velkou změnu – je to zubní pasta, nikoliv rum, co vydechují hoši z Plzně. Je jasné, že Atruc šel spát na svoje poměry velmi brzy a bude chtít udělat na mistrovství republiky výsledek. Na začátku zápasu jsou obavy 3SB potvrzené, Atruc si udělal pohodlný náskok, který udržel po celých 65 minut a postoupil do semifinále. Na vedlejším hřišti se mezitím odehrával zápas mezi TM a FUJ. Ukázalo se, že vítězství v baráži přináší do týmu pohodu a tak trochu překvapivě vyhrála Frisbee Ultimate Junta v poměru 13:10.

Ve druhé lize jsou nedělní výsledky bez překvapení. Lidem soutěže je místo postupujících FUJů PeaceEgg a bez větších problémů obsazuje první místo, celkově tedy místo sedmé. Jediným vyrovnaným zápasem je boj o třetí a čtvrté místo, celkově deváté a desáté, mezi Velkou Moravou a P7. Šťastnějším a celkově devátým týmem na mistrovství republiky je nakonec Velká Morava.

Suveréni sobotních zápasů, ŽŽ a PrDi, si do neděle přinesli výhodu v podobě přímého postupu do semifinále, a tak začali hrát s již rozehranými (nebo již unavenými???) soupeři. PD však bez problémů postoupili přes Atruce, když jednoznačně

vyhráli 15:5. Žlutá zimnice si také poradila s FUJem a s přehledem zvítězila 14:10.

V boji o třetí místo potvrdily Atruce svoje ambice a možná překvapivě porazily tým FUJů. Po předvedených výkonech v průběhu celé soutěže je ale třeba uznat, že broznová medaile Atrucům slušela.

Finále turnaje mezi PD a ŽŽ muselo být pro všechny diváky velkým zklamáním. Zimnice byla evidentně spokojená s druhým místem, takže se ani nesnažila do zápasu nabudit. A výsledek? Nedůstojný pro vicemistra ČR. PD totiž vyhráli bez jakékoliv námahy 15:3.

Pohoda Pdček, bez nutnosti hrát nějaký vypjatý zápas, se obtiskla do zisku tolik ceněného Double, kromě poháru si totiž odvezli i cenu za Spirit.

Závěr

Pokud se na letošní ligu podíváme s určitým odstupem, jako jasně pozitivní prvek lze spatřovat fúzi několika týmů. Východní blok a Velká Morava určitě zvedli celkovou kvalitu soutěže a hodně vyrovnali pomyslný střed tabulky. Škoda jen, že se tak snižuje počet týmů a není prakticky možné rozdělit soutěž na skutečnou první a druhou ligu. Přijet si zahrát finálový turnaj do skupiny o 4 týmech zas tak atraktivní není. Co se týče boje o titul, letos PrDi nenašli žádného vážného soupeře. Je to škoda, protože finálový souboj může udělat 50% z celkového turnajového dojmu. Z tohoto pohledu nebylo mistrovství republiky zas tak moc atraktivní. A co si budeme povídat. Turnaj v Třebouchovicích je pořádán jakýmsi samospádem, takže snad ani nepřekvapí, že letos nebyl a ani nemohl být vyhlášen vítěz pivního závodu. Kvalitu

třebouchovického turnaje tak snad drží nad vodou jen hezký areál s bazénem na dohled.

O nejbližší budoucnost české ligy a finálového turnaje obzvlášť se ale nemusíme bát. Právě zde se bude bojovat o místa na klubové mistrovství světa, pořádané v roce 2010 v Praze!!!

Davídek (3SB)

¹ Pozn. autora: Podezírat 3SB z této akce není na místě. Důvodem jsou velmi nízké ambice 3SB na tomto mistrovství a ne zcela vřelý vztah s P7.

² Pozn. autora: bez svolení Čupčáka převzato z jeho reportu k halovému mixovému mistrovství republiky

results

1. PRAGUE DEVILS (PRAHA)
2. ŽLUTÁ ZIMNICE (PRAHA)
3. ATRUC (PLZEŇ)
4. FUJ (PRAHA)
5. TERRIBLE MONKEYS (PRAHA)
6. 3SB (ČESKÉ BUDĚJOVICE)
7. PEACEEGG (PISEK)
8. VÝCHODNÍ BLOK (V. ČECHY)
9. VELKÁ MORAVA A (BRNO, OLOMOUC)
10. PRAŽSKÁ SEDMA (PRAHA)

SPIRIT: PRAGUE DEVILS

1. Prague Devils (Praha)

Matyáš Adam, Jaroslav Doleček, Pavel Duchan, František Fencel, Lukáš Filandr, Petr Haering, Lukáš Karásek, Petr Medek, Michal Peške, Aleš Tomáš, Pavel Urban, Tomáš Veselý, Jaromír Vybíhal

2. Žlutá Zimnice (Praha)

Dušan Čurda, Jiří Ditter, Ivan Fíbr, Martina Hradecká, Radim Kocián, Alena Malá, Jan Malý, Ondřej Miller, Lukáš Musil, Jan Novák, Libor Saifrt, Michal Ševčenko, Ondřej Zezulka

3. Atrofované ruce (Plzeň)

Jiří Blahout, Jan Cvalín, Martin Fajta, Zdenka Kosková, Jan Langmajer, Ondřej Lukáš, Karel Ringelbán, Martin Řeboř, Adam Štekl, Michal Urban

4. F.U.J. (Praha)

Hana Bělohradská, Josef Bělohradský, David Brauchli, Jan Brož, Michaela Čákrťová, Markéta Godíková, Daniel Jarolím, Vojtěch Palouš, Ivo Petr, Jan Prušák, Jonáš Šerych, Greg

Tener, Jana Vejmelková

5. Terrible Monkeys (Praha)

Jiří Komůrka, Tomáš Korbel, Jaromír Koubek, Jakub Novák, Ondřej Novák, Jakub Ptáček, Tomáš Radil, Jan Rosendorf, Luděk Stecker, Jiří Šmíd, Vojtěch Štefan, Jiří Vaníček, Pavel Voloczek

6. 3SB (České Budějovice)

Pavel Blába, Vojta Čermák, Luboš Drnek, Tomáš Herda, Robert Hladík, David Novák, Ondřej Novák, Jirka Svatoš, Vlastimil Špírek

7. PeaceEgg (Písek)

Marek Holický, Miroslav Houška, Jan Kouba, Pavel Kouba, Radim Maňák, František Marek, Tomáš Němeček, Marta Němečková, Tomáš Nikodem, Gabriel Shanahan, Lenka Valentová

8. Východní blok (Východní Čechy)

Lukáš Barborík (Létající Cirkus), Ivan Čermák (Chlupatá Žába), Filip Halámka (Chlupatá Žába), Štěpánek Ivan (Chlupatá Žába), Ladislav Kletenský (Rektální vyšetření), Václav

Kocián (Chlupatá Žába), Tereza Kulichová (Létající Cirkus), Ondřej Kvapil (BOATEAM), Ondřej Lícek (Chlupatá Žába), Jakub Matěcha (Létající Cirkus), Václav Misík (Létající Cirkus), Martin Netolický (BOATEAM), Pavel Vítek (BOATEAM), Jiří Voseček (Létající Cirkus), Filip Zelenka (BOATEAM)

9. Velká Morava (Brno, Olomouc)

Miroslav Hrdlička (Rektální vyšetření), Michael Hron (Frkot), Zdeněk Krákora (Frkot), Tomáš Langer (Frkot), Jakub Nečesaný (Frkot), Petr Novosad (Frkot), Michal Peisar (Rektální vyšetření), Michal Půža (Frkot), Daniel Roško (Frkot), Pavel Stráčanek (Rektální vyšetření), Tomáš Turek (Rektální vyšetření), Jakub Vondra (Rektální vyšetření)

10. Pražská 7 (Praha)

Ondřej Bouška, Pavel Bouška, Zdeněk Bouška, Andrea Dyková, František Havlík, Kamila Hlaváčková, Martin Kačer, Martin Kusák, Marek Laboš, Lenka Slavíková, Nela Slavíková, Ivana Srbová, Leona Srbová, Juraj Šimlovič, Mária Šoltéssová

A jak to vypadalo v Třeběchovicích z pohledu nejmladšího PD v ženské kategorii? Človíček, Muf, Tryskomys, Hary Soumen, Štaflík, Špagetka, Rákosníček a nemálo dalších měli tu čest stát se průvodci systémem tohoto mistrovství. Bohužel se přímo do akce nedostali, přesto však velká pochvala Héřovi.

Dívčí zápasy byly vystrčeny na zapadlé hřiště Anča a až odpoledne si holky zahrály i na Kubovi a Hajném.

V brzkém dopoledni odehrály PrDky svůj první zápas proti FUJkám i když vše bylo trochu složitější

než se zdá. Na zapadlém hřišti Anča se podařilo scelit početné družstvo PD až těsně před zápasem. Početné díky Ing. Jájes, která to všechno špatně spočítala, ale my jsme jí oklepaly popílek z vlasů a šly do toho natvrdo. Ona to myslela úplně jinak než to vyznělo.

Nicméně jsme byly na poslední sobotní (a téměř zbytečný) zápas s ŽŽ unavené, částečně slepé a zdrchané vedrem, a proto se ze hry stala víceméně fraška. Nasazujeme na Zimnici tajnou taktiku – na chvíli přestat bránit. Poprvé z toho byl turnover, podruhé už se ale nenechaly.

Sobotní párty byla jen pro fanoušky fotbalu.

Kdo jím nebyl, zabalil to a nebo skončil u žužu v panácích.

Nedělní zápasy o umístění byly motivovány tobogánem a šploucháním vody za plotem. Všichni ukázali silnou vůli, když se udrželi na valné hromadě v otravném vedru s koupákem v zádech.

Tajným cílem PrDek bylo vyrelaxovat se ve vířivce do odpoledního zápasu a dát Zimnici lepší hru, nakonec jsme ale z bazénu do kopaček šly s rudými křídly na lopatkách a spálenou kůží. Ale jak to na tobogánu sviští nejrychlejc jsme zjistily.

Zuzka (PD)

soupiska – women

1. **Žlutá Zimnice (Praba)**
Radka Balážová, Monika Drábová, Jana Hradecká, Martina Hradecká, Tereza Kobylková (Rektální vyšetření), Pavla Kopecká, Klára Kratinová, Alena Malá

2. **Prague Devils (Praba)**
Daniela Hrošová, Jana Straková, Markéta Šoutová, Zuzana Vítová, Marie Voloczková

3. **F.U.J. (Praba)**
Hana Bělohradská, Michaela Čákrťová, Markéta Godíková, Tereza Kulichová (Létající Cirkus), Marta Němečková (PeaceEgg), Radka

Nováková (PeaceEgg), Zuzana Špírková (3SB), Lenka Valentová (PeaceEgg), Jana Vejmelková

4. **Terrible Monkeys (Praba)**
Hana Duspivová, Zuzana Heráfová, Hana Holubová, Hana Koubková, Hana Pelantová, Gabriela Pilátová, Renata Šnajdrová

5. **Pražská 7 (Praba)**
Andrea Dyková, Veronika Grillová (3SB), Kamila Hlaváčková, Lenka Slavíková, Nela Slavíková, Ivana Srbová, Leona Srbová, Mária Šoltéssová, Anna Zvěřinová (3SB)

results

1. ŽLUTÁ ZIMNICE (PRAHA)
2. PRAGUE DEVILS (PRAHA)
3. FUJ (PRAHA)
4. TERRIBLE MONKEYS (PRAHA)
5. PRAŽSKÁ SEDMA (PRAHA)

SPIRIT: ŽLUTÁ ZIMNICE

echu '08

Kde: Francie, le Pouliguen

Kdy: 9-12.5.2008

Sestava (quatorze petit dendas): Jiří Blahout, Martin Fajta, Adam Štekl, Michal Urban, Martin Řehoř, Jan Cvalín, Filip Zelenka, Dušan Čurda, Jiří Šmíd, Ondřej Novák, Michal Hron, Ondřej Zezulka, Zdeněk Bouška, Martin Netolický

Jak 14 malých dendásků vyrazilo do Francie lovit z písku zkušenosti a touhu po medaili na plážové mistrovství Evropy. Začalo to přípravou v Plzeňském Škoda parku. Písek studený a hluboký prověřoval kvalitu Dendas během dvou tréninků, společných s mixovou repre. Herní kvalita dosti slabá, ale parta výborná. Někteří z Dendas v rámci přípravy absolvovali Rimini a Sandsplash, kde se běhalo na větších hřištích, než nabízí Plzeň. Pod taktovkou největšího z Dendas, Dr.Úda se trénovaly útoky jako flat a účko, z obrany osobní a zónová. Dresy zajistilo několik lidí, největší dík ale patří Dušanovi, cesta byla dlouhá, ale dorazili jsme všichni v pořádku, někteří i více než v pořádku. První návštěva pláže na nás zanechala rozporuplné dojmy. Moře daleko od pláží, ale to byl odliv v zálivu. Kemp byl pěkný a tichý. Uvítací BBQ party příjemná. Jdeme brzy spát. Čeká nás napínavý turnaj, kde můžeme překvapit.

Nad ránem začalo dosti přšet, ale když jsme vstávali tak bylo už krásně. Po první přeslaské snídani nás čekal první zápas proti Španělsku. Rozcvičili jsme se, rozházeli, připomenuli si, kdo bude v obraně, kdo v útoku, kteří z Dendas mají právo rozdělovat funkce a koho budeme poslouchat. Byl to úvodní zápas proti plážovým chlapcům opáleným. Moc nám nevyšel začátek, rychle jsme nabrali manko, které se postupem času zvětšovalo. Zápas jsme začali asi o 15 minut dříve, než jsme museli, což nám ale zápas nezkažilo. Zkazili jsme si ho sami, špatnými náběhy a opatrnými hody.

Komentář Největšího z Dendas (dále jen KND)
výsledné skóre 7:13

Španělé byli na na začátek dost těžký soupeř, který byl neuvěřitelně aktivní, takže jsme od začátku tahali za kratší konec, v druhé půlce zápasu jsme zabrali a stáhli z 9:4 na 9:6, čímž jsme je donutili si vzít time-out. V něm si to asi kluci opálení pořádně vyříkali, protože pak už nám nedali šanci a před koncem času jsme prohráli vcelku jasně 7:13. Musím říct, že byla škoda, že jsme se potkali se Španělskem hned na začátku turnaje, myslím si, že někdy později bysme si ten zápas daleko více užili, protože ze strany soupeře to byl krásný zápas plný nasazení, férového přístupu a chuti si zahrát. Takhle jsme se hlavně museli zabývat sami sebou a trochu nám sehrávání dendasů

kazilo celkový dojem ze hry. Alespoň jsme hned na začátku pochopili „o čem to tady bude!“

Zajímavý okamžik ze hry: První bod jsme začínali útokem – Zeli sbírá výhoz a první přihrávku posílá do luftu a ta následně padá na zem – první přihrávka – první turnover.

Druhý zápas proti Švýcarsku měl být vyrovnanější, ale budoucí vítězové open kategorie nás vyvedli rychle z omylu. Soupeř byl rychlejší a každé naší chyby využil ve svůj prospěch. Makali jsme, co to šlo, ale prostě to nestačilo. Sehranost týmu a náběhy se zlepšovaly ale ty hody. Buchtičky buhtičky, a chyty radši nemluvit. V kolečku jsme zjistili, že jeden z nich umí velmi dobře česky, to jsme nevěděli, jaké zažijeme s češtinou ještě chvílky.

KND: výsledné skóre 5:13

S budoucími mistry, kteří na turnaj přijeli s heslem „We don't need the ocean“ (stejně jako my, že?!) jsme marně válčili, byli ve všem lepší a před koncem času nás vyprovodili vcelku jednoznačně 5:13. Hrál se v neuvěřitelném tempu, takže jsme si ani nestihli vzít time-out, což byla velká taktická chyba, aspoň něco jsme mohli s průběhem zápasu udělat.

Zajímavý okamžik ze hry: První bod jsme začínali útokem – Úd sbírá výhoz a první přihrávku posílá nekompromisně a nechytatelně do země – první přihrávka – první turnover.

Nastává zápas pravdy, opět proti German masters.

Motivace stoupá, hra se blíží. Složení týmu soupeře. Několik starších chlapíků s vanama, ale také několik sakra rychlých třicátníků. Zápas začíná lépe pro nás, ale masters nás nenechávají a berou vedení na svou stranu a unikají nám. Nejzajímavější byl asi 12ti minutový bod, kdy oba týmy použili své time-outs, všichni se v písku spíše bořili než běhali a síly nezbývaly ani na vtípky. Několik nepochopitelných záhozů z naší strany, špatné náběhy prodlužovali trápení na hřišti. Po tomto bodu jsme se do masters opřeli a začli stahovat, ale vítězství si opět podrželi.

KND: výsledné skóre 8:10

Vyrovnaná bitva se spoustou chyb na obou stranách. Za stavu 4:5 se odehrál asi 10ti minutový bod s 12ti turnovery, během kterého si obě strany musely pro totální vyčerpání vzít time-out. Bod dali Němci a psychickou výhodu tohoto zásadního okamžiku zápasu už nepustili, i když se nám ještě podařilo vyrovnat na 8:8. Dělalí jsme veliké množství úplně zbytečných chyb – jak házecích, tak chytacích, tak i taktických – hlavně návaznost hry a domluva mezi handlers a middly vůbec nevycházela.

Zajímavý okamžik ze hry: Jedenáctý turnover ze dvanácti v již zmiňovaném dlouhatánském bodě: Všichni na hřišti už sotva pletou nohama, time-outs už jsou dávno pryč, když Němci útočí a po trpělivém útoku přihrávají do zóny na vytoužený bod, kde v tu chvíli prolétne postava Miguela v poloze, která by se dala nazvat obrannou rybičkou, i když většina hráčů a diváků by se spíše přiklonila k verzi, že vysílením zakopl a pouze

upadl disku do cesty. Oficiální Miguelova verze však říká, že šlo o úmysl a jednalo se skutečně o výborný obranný zákrok. Sám toho ale vzápětí litoval, protože musel přes naprosté vyčerpání v bodu pokračovat a ještě chvíli imitovat pohyb těla, který se v tělovýchovné terminologii nazývá běh.

Po špatném dnu byla nálada v týmu všelijaká. Jako lék, jsme po dohodě s trenérem, použili soudek gábinky 12. Jehož minulost a nákup byla také složitější. Lék po aplikaci zabral a nálada se zvedla. Nikdo se nepředávkoval, zanotovali jsme veselě písně a šli jsme spát.

Ráno nás opět přivítalo slunce a nálada byla opět výborná. K sladké variantě snídaň se přidala i salámová, takže další plus. Rozběhání a jdem na naše rakouské sousedy. Velmi vyrovnaný zápas, Rakousko nás brzy zlomilo a dostalo se do vedení, výkon týmu stoupal a hra se zlepšila. Třikrát za zápas jsme rakousko dohnali, ale nechali si je zase utéct, po konci času se hrálo +2 a měli jsme ještě šanci. Zamakali jsme, ale opět vlastní chybou jsme zápas prohráli. Spirit byl velmi vysoko i takto vyhraném zápase. Soupeř naší chuť vyhrát v kolečku ocenil. Bohužel chuť nestačila.

KND: *výsledné skóre 10:14*
Sice jsme celou dobu dotahovali, ale byl to rozhodně nejvyrovnanější zápas, který jsme na mistrovství hráli, a to nejen výsledkově, ale hlavně předvedenou hrou. Musím říct, že se nám podařilo naše jižní sousedy v průběhu zápasu jeho vyrovnaností výrazně znervózňt, což vedlo k pár emotivním vystoupením jejich hráčů při některých hláškách, ale jinak se jednalo o velice férovou hru. Odskočili nám až v závěru, kde se projevil

hlavně nedostatek naší fyziky. Škoda tohoto a minulého zápasu (zde použiji obligátní „kdyby“), kdybychom dokázali tyto dva soupeře zlomit, tak jsme se mohli v celkovém součtu posunout počtem výher do zápasu o páté a šesté místo a udělat opticky přijatelnější výsledek.

V dalším zápase jsme potkali soupeře, který byl ještě bez výhry. Nevěděli jsme, co máme od chlapců z Irska čekat, po minulém zkušenosti ze Southamptonu, kdy jsme dostali 17:0. Hned při rozcvičce jsme poznali, že to nebude lehké, musíme omezit vlastní chyby. Ale také jsme věděli, že je to tým nadšenců něco jako my a s loňským týmem nemá nic společného. Vletěli jsme do zápasu a udělali si náskok. Delší dobu soupeři trvalo, než našel skulinku a skóroval. Zápas jsme si podrželi a první vítězství bylo na světě.

KND: *výsledné skóre 14:4*
Naše první vítězství, a to jednoznačné, jsme si nechali až na náš pátý zápas, kdy se proti nám postavili sympatičtí kluci z Irska, o kterých jsme věděli pouze to, že zatím také nedokázali vyhrát a měli by být hratelnějším soupeřem než ostatní týmy. Irové se ukázali jako výrazně nejslabší tým na turnaji. Měli jsme výborný vstup do utkání, kdy nám skoro nic nespadlo v útoku na zem, zato Irům padalo skoro vše a ani jejich bojovnost a nasazení jim nepomáhalo. Díky jasnému vedení jsme si dovolili ke konci trochu povolit a opět z toho byl 10ti minutový protrápený bod, který se ale tentokrát převážil se štěstím na naší stranu.

Nakonec dne přišel bombónek, zápas proti favoritům turnaje Francii. Naše rozcvička byla spíše pouze rozhýbání, ale motivace a chuť v týmu

stoupala a nálada vřela. Zápas začíná a vedeme, vedeme dokonce 2:0. Kolem hřiště se sešlo spousta diváků, naši podporou byl český mixed tým, ale kolemjdoucí fandící ocenili každou povedenou akci. Francouzi začínají být nervózní a jejich provozní teplota stoupá. Makáme na 120% a udržujeme si vedení. Francouzi využívají několika hlášek. Za stavu 4:4 ale Francouzi využívají naší chyby a dostávají se do vedení. Makáme, moc chceme a začínají se objevovat první chyby, které ale soupeř využívá. Čím víc chceme, tím víc se nám nedaří. Ale pořád makáme. Naše skóre stagnuje, soupeřovo stoupá. Za stavu 10:4 se nám podařilo soupeřovu obranu prolomit a skórovat, dřeme, ale manko jsme dohnat nedokázali, Francouzi si náskok podrželi a vyhráli 14:8.

KND: *výsledné skóre 7:13*
Na to, že frantíci působili namachrovaně a až přezíravě, tak to byl super zápas, neuvěřitelně běhavý a vyhecovaný. My jsme na ně vlítli bez respektu a za chvíli jsme vedli 4:2, kdy nám hlavně začali vycházet dlouhý (snad poprvé na turnaji) a nedělali jsme moc blbostí. Ještě jsme jim zatápěli do stavu 6:6, ale pak opět začala rozhodovat fyzika a už to šlo s námi z kopce. Byl to od začátku hodně dynamický zápas a všichni na hřišti lítali nahoru dolů a opravdu dřeli. Trochu ho frantíci kazili spoustou hlášek, hlavně kroky nám nahlásili vícekrát než v celém zbytku turnaje, a posuďte sami – hlásit kroky v písku je vždy trochu pochybné a přitažené za vlasy!

Po druhém odehraném dni je nálada v týmu mnohem lepší. Někteří z Dendas jdou jako vždy fandit mixu, někteří jdou sledovat bitvu našich zítřejších soupeřů. Zápas Belgie – Holandsko. Samá dlou-

há, tvrdé obrany, rychlost a dravost. Vše jsme si zapamatovali a přemýšleli nad taktikou na zítřek. Večerní medicína byla opět aplikována, jelikož se osvědčila. Na Miguelově dodávce se objevuje upozornění o nočním klidu. Probrali jsme taktiku mezi trenéry a asistenty. Jdeme připraveni spát.

Třetí den výcvikového kurzu bývá kritický, ale to si nepřipouštíme. Jdeme za slunečného počasí na snídani. Poté jdeme na hřiště. Rozcvička je těžká, ale potřebná, rozdělení taktických informací také proběhlo. Belgie nastupuje a zápas začíná. Dendas nenechávají nic náhodě a drží s Belgií krok, dodržujeme taktiku, pozor na dlouhé a počet dlouhých se redukuje a nutíme soupeře hrát k disku. Funguje to, soupeř chybuje, my ale také. Vedení, které si Belgie vytvořila v polovině zápasu, drží a vítězí.

KND: *výsledné skóre 9:12*
Hodně běhavý zápas proti soupeři, který mohl mít výškový průměr někde kolem 185 možná 190 cm. Opravdu většina z belgičanů byli vytáhli a šlachovití atleti, kteří se nad pískem jen vznášeli a bylo skoro nemyslitelné držet s nimi ve hře krok. I přesto se nám to docela dařilo a proti tomuto soupeři jsme sehráli jeden z našich nejlepších výkonů na turnaji. Ve hře byl z obou stran dobrý spirit, na začátku jsme vedli 2:0, ale spousta chyb naše snažení pohřbila.

Přesouváme se k nejdelšímu hřišti na pláži a čekají nás France masteři. Je nechutný vedro a několik lidí pospává. Deset minut před zápasem se začínáme opravdu hýbat. Pozorujeme, že soupeřův tým je skoro stejně starý jako náš. To bude

zase polízanice. Zápas začal a masteři nám ukázali, že umí běhat a házet, hlavně dlouhé. Ztratili jsme začátek a museli jsme zabrat. Což se nám povedlo a začali jsme na soupeře tlačit. Docházeli síly, ale nám jich zbylo víc. A ke konci zápasu jsme výsledek otočili na naši stranu a několika povedenými obranami a útoky jsme dovedli zápas k našemu dalšímu vítězství.

KND: *výsledné skóre 12:9*
Po zkušenosti v zápase proti německým mestrům jsme nechtěli tentokrát ponechat nic náhodě a uzmout druhé vítězství na turnaji. Francouzi ale byli více než vyrovnaným soupeřem. Skóre jsme vlastně celý zápas jen dotahovali, když celou dobu bylo vyrovnané a rozdíl nebyl více jak dvoubodový. To se dělo až do stavu 9:9. V koncovce jsme měli více štěstí a dokázali si připsat vítězství.

V pauze jsme se schovávali, kde jsme mohli, abychom unikli slunečním paprskům. Je úplně nejnechutnější vedro. Několik minut před začátkem zápasu se ze stínu vynořili i Holanďané a pomalým tempem se začali rozhazovat, hlavně dlouhé. Takže obrana byla jasná. Zápas začal mnohem lépe pro nás a šli jsme do vedení. Tempo zápasu se stupňovalo, nepustili jsme soupeře k dlouhým hodům, ale dokázal si krátkými přihrávkami dojít pro bod. Skóre se srovnalo a začala tahanice o break, ten se opět povedl soupeři. Na první jsme ještě stihli reagovat, ale na další už nikoli. Soupeř získal náskok, ale Dendas nepřestávají makat a konec zápasu tlačí a znepříjemňují soupeři konec zápasu. Holanďané si své vítězství i přes naši snahu pohlídali, vyhráli velmi intenzivní a rychlý zápas.

KND: *výsledné skóre 8:13*
Dobrý nástup do zápasu – vedení 4:2 pro nás, pak otočili na 10:4!!! Hrozně běhavý a vytáhli kluci (asi ze stejného vrhu jako jejich sousedé z Belgie) a nevyvarovali jsme se hodně brejků v obraně. Vůbec to byl asi nejbělavější a nejintenzivnější zápas celého turnaje. Ty kluci holandský se snad pohybovali těsně nad pískem nebo co, oni se vůbec nedotýkali země a jen tak lehce poletovali těsně nad pískem, kde my jsme se propadali a ryli v jejich patách.

Konec základní skupiny, konec snahy hrát o vyšší umístění. Bohužel se stalo, co jsme nechtěli, hrát o 7. místo s Iry. Chtěli jsme výše, ale nesehranost, chyby, průměrná výkonnost hráčů na víc nestačila. Ale partička Dendas měla náladu dobrou, ostudu českému ultimate jsme neudělali. Hráli jsme, jak jsme mohli, byli férovní a byli TÝM.

Následovala party s večerí. Opět styl večere vyhovující čecháčkům. Naber, co uneseš, i když to nemáš šanci sníst. Večere byla výborná, hlavně chod buď losos, nebo králík, obě jídla delikatesní. Dále byla možnost, sýrů, salámů, koláčů, salátů a ovoce. Po večeri začala hrát kapelka Beatles revival, ale většina členů české repre se odebrala do kempu a dále potom na druhou stranu městečka, podívat se na noční pláž, útesy a Atlantik. Pohodička vládla večerem, jako celým pobytem. Po chvíli přírodního kochání, jsme se odebrali do kempu ke spánku.

Pondělí ráno, poslední den. Opět krásné počasí, procházka na hřiště a snídání, na které nás již včera upozornili, že není moc slušné si nabírat

haldy jídla a dělat si svačinky. Ale co hlad je hlad. Dendas se odebrávají na hřiště, tvoří se česká řada u jediné toalety na pláži a začíná fekální maraton. Poté rozcvička. Víme, že zápas bude těžší než ten ve skupině. Irové se jistě také sehráli a možná přestanou zbytečně zahazovat a chybovat. Zápas začíná a Dendas si dělají náskok a ten udržují celý zápas, ale Irové byli silnější než ve skupině a kdybychom jen trochu povolili, mohli bychom prohrát. To se naštěstí nestalo a Dendas získávají konečné sedmé místo. V kolečku panovala výborná nálada a jako po prvním zápase jsme si zahráli hry. Z naší strany hromady a Irové přišli s buldozery. Obě hry v písku po zápase velmi drsné, ale zábavné. Po kolečku začaly výměny dresů, poté jsme vypadali jako Irská repre.

KND: *výsledné skóre 13:9*
Irové se během turnaje docela solidně sehráli a v posledním zápase už byli rozhodně lepším soupeřem než v prvním duelu. Na začátku jsme jim trochu odskočili, ale celou dobu nebyl rozdíl ve skóre dva až tři body a celou dobu jsme se museli klepat strachy, kdy přijde naše oblíbená chvilka, která by nám to mohla ještě nepříjemně zdramatizovat. Dobrý spirit nejen v tomto zápase, ale Irové si ho zasloužili i za celý turnaj a taky ho v naší kategorii dostali.

Jdeme se koupat, koukat na boje o medaile, fandit mixu, balit, nechat se vyhlásit, nakoupit a odjždět. Výlet to byl velmi užitečný, poučný a uvidíme, jestli se z Dendas něco vyklubě.

Nyní několik poznámek a postřehů pod čarou. Bylo velmi zajímavé sledovat pravidla Eko tur-

naje, klid po 22 hodině, málo toalet u hřišť. Pět hřišť skrývajících různá překvapení v podobě skla, hrabiček, báboviček, kamenů a mušliček. Užitečné kornouty, které nesloužily na zmrzlinu, ale na tipání cigaret. Když už jsme u kornoutů tak nemůžeme zapomenout na grande zmrzlinu za 4eura, která měla přes kilo a po jejím sněžení hrozilo strážníkovi podchlazení. Toalety bez prkének a nutný sjezdařský postoj při toaletě dělal méně otrlým jedincům také potíže. Le Pouliguen, městečko kde rovnoběžné ulice po několika metrech již nejsou rovnoběžné a orientace není nejjednodušší. Prakticky nekonečné tekoucí teplá voda ze sprch v kempu. Výborná nálada a spousta vtipů v českých řadách. A když jsme u češtiny, ta dokázala také pobavit. Po velkém faux pax ze strany některých hráčů Dendas týmu, kteří dělali neslušné návrhy v češtině portugalské hráčce, netušíc, že je to Slovenka všemu rozumí a poté chlapce pěkně setře. Aby se nezapomnělo, Kika je Slovenka žijící v Madridu a hrající za Portugalsko. A když jsme u jazyků, tak pořadatelsky velmi nezvládnutá věc, bylo vyhlašování a spousta informací pouze ve Francouzštině, čemuž jsme povětšinou nerozuměli. Užitečnou záležitostí byla židlička, kterou dostal každý v hráčském balíčku. Rosnička Klárka, které předpověď opět nevyšla, jen tak dál se špatnými zprávami. Za zmínku také stojí obchodní dům Interspar, což byl opravdu dům a polovina obchodu byla s vínem. Snídaně přesladké, ale naštěstí od druhého dne doplněny slanou variantou. Neskutečně tvrdé francouzské bagety. Neskutečné změny pláže při odlivu. Bronz mixed týmu. Viva la France!

Zelí (Dendas) & Největší z Dendas Dr. Úd

results

open

1. ŠVÝCARSKO
2. FRANCIE
3. BELGIE
4. ŠPANĚLSKO
5. NIZOZEMÍ
6. RAKOUSKO
7. ČESKÁ REPUBLIKA
8. IRSKO

SPIRIT: IRSKO

masters

1. GERMANY
2. FRANCE

SPIRIT: NĚMECKO

mixed

1. NĚMECKO
2. ŠPANĚLSKO
3. ČESKÁ REPUBLIKA
4. PORTUGALSKO
5. UNITED EUROPEAN ISLANDS
6. BELGIE
7. NORA BACKES
8. DÁNSKO

SPIRIT: PORTUGALSKO

flip flat juniors tournament /trnava/

Místo: Trnava, Sk

Datum: 4. - 6. 7. 2008

Počet týmů: U17 – 3 open, 2 women,
Juniors – 4 open, 2 women

Celé to začalo pozvánkou na mistrovství Evropy juniorů do 17 let. Málem to tým také skončilo, kdyby se toho nechopil Pirát, věci se nedaly do pohybu a já nebyla chycena do pastí nadšených juniorů.

Zkrátka a dobře, během chvíle se nám podařilo dát dohromady 17 juniorů, kteří se s velkou vervou vrhli na přípravu na juniorský Flip Flat Tournament. Bylo by jich ještě víc, ale některé zastihla nemoc, některé zranění a některé rodinná dovolená či tábor.

Tréninkové přípravy se chopil Frankie a odvedl velmi dobrou práci. Protože hráči byli z různých koutů republiky, podařilo se nám zorganizovat jen dvě přípravné akce – na Atruc Cupu a červencové soustředění v Praze.

Útok:

handleři: Lenka (Peaceegg), Pirát (LC), Martin (3SB)

middlové a dlouzí: Hop (3SB), Vašek (LH), Lukáš (ŽŽ), Jakub (ŽŽ), Marek (ŽŽ)

Obrana i útok:

handler Pavel (P7)

Cesta

Cestovali jsme vlakem s jedním přestupem v Bratislavě.

Cesta proběhla dobře. Až na to, že v EC vlaku nefungovala klimatizace (venku bylo 33°C a vevnitř 36°C), a až na menší faux pas, kdy musela spolecestující některým našim hráčům vysvětlit, že je těhotná a s kočkou, nikoli těhotná s kočkou.

V Trnavě na nádraží jsme zavedli odpočítávání, protože jsem ty naše dlouhánky nebyla schopná

9:00 Cz:Sk

Výsledek: 13:0

Jako jediní jsme se začali rozcvičovat v 8:15, ostatní týmy doráželi tak v 8:45.

Byl velký vítr a zóna nám proti slovenskému týmu fungovala (i když zámek jsme později museli ještě dopilovat). Slováci většinou ztráceli první přihrávky, takže jsme bodovali snadno. Problémy s větrem se ale nevyhnuly ani nám. Když jsme útočili dále od zóny, bodovali jsme po několika turnoverech.

Zápas zakončil po 50 minutách Franta Callahanem.

11:40 Cz: Gb

Výsledek: 4:10

0:3, 1:3, 1:4, 2:4,2:5, 3:5, 3:6, 4:6, 4:7, 4:8, 4:9, 4:10

Stále byl velký vítr. Úspěšně jsme hráli huck D a obrana nám také vycházela. Bylo tu pár neoprávněných hlášek od GB, kterými zvýšili skóre utkání.

GB je silný tým a naši se drželi v prvním poločase, v druhém bohužel odešli fyzicky.

Opojení tím, že zápas neskončil debaklem, vyrazili jsme všichni dočerpát energii do místní pizzerie.

17:00 Cz : B

Výsledek: 0:13

Náš nejhorší zápas celého turnaje. Zaspali jsme začátek a do hry už jsme se nedostali.

Plno osobních chyb a nekoncentrovanost.

Večeře a pak zahajovací party, kde se kromě nás, Slováků a Belgičanů nikdo neukázal: Vtipné vystoupení místního tanečního spolku, společenské hry, klavírní a pěvecké výkony Belgičanů.

Sobota 5/7

9:00 Cz:Sk

Výsledek: 5:9

Začátek byl vyrovnaný, ale našťastí se brzy projevila větší zkušenost českého týmu. Opět nám fungovala zónová obrana, zatímco jejich byla slabá. Útok nám proto šel bez větších problémů.

11:40 Cz:Gb

Výsledek: 5:9

Taktika Huck D nám tentokrát nevycházela, ale pěkně jsme je potrápili naší zónovou obranou. Poločas opět 4:7. GB hráč číslo 7, šlápl Vaškovi LH na ruku a vyřadil ho ze hry. Přesunuli jsme Frantu mezi middly a dlouhé do útoku. Od té chvíle jsme hráli se dvěma sedmičkami. Vašek byl s rukou v nemocnici, zlomenina to nebyla, ale do konce turnaje už nenastoupil.

14:20 Cz:Sw U17

Výsledek: 10:4

Zápas, který se nepočítal do celkového skóre. Byli jsme lepší, ale trochu jsme se přizpůsobovali

Čtvrtek 3/7

Soustředění v Praze

Frankie s juniory natrénovat klasickou lajnu, útok proti zóně, zónovou a osobní obranu.

Hráče rozdělil na útok a obranu:

Obrana:

handleři: Zuzka(PD), Syky (3SB), Franta (Peaceegg)

middlové a dlouzí: Adam (3SB), Tomáš (3SB), Jirka (3SB), Květák (ŽŽ), Vašek (ŽŽ)

všechny spočítat. Rázem se ze mě stala nula zájezdu :-).

Ubytování a strava

Ubytování bylo na místních kolejkách v třílůžkových pokojích a s polopenzí.

Pátek 4/7

Hra

60 minut do 13 bodů, cup 17, poločas – 7 bodů nebo 30 minut

vali hře soupeře. Naštěstí jejich kamikaze styl byl nenapodobitelný. Celý zápas jsme kontrolovali skóre a zkoušeli si různé obměny útoku i obrany. Jeden SW hráč nejdříve narval disk do svého spoluhráče a pak do obličeje Vaška ŽŽ.

Vaškové měli ten den smůlu. Vašek ŽŽ vypadal jako princezna ze Tří veteránů, po té co snědla jablíčko z frňákovníku, navíc mu natekl horní ret ala kresby Aldolfa Borna, až jsme se báli, že mu zacpe obě nosní dírky. Stal se terčem našich paparazzi a Zuzka se mu smála :-).

17:00 Cz: B **Výsledek: 4:13**
Nastupovali jsme s respektem, vzhledem k velké porážce, kterou jsme utrhli předchozího dne. Naštěstí jsme debakl nezopakovali, hráli jsme mnohem lépe. Přestalo foukat, tak jsme změnili obranu na osobní. Stále jsme měli mezery v útoku z lajny, zejména nefungoval dump a swing. Ačkoli tomu skóre moc neodpovídá, dali jsme Belgičanům zabrat. K porážce přispěly osobní chyby a zejména přílišná horlivost většiny hráčů. Musím říct, že mě pobavila představa, že se junioři vrátí k rodičům s tím, že nejlepší z celého turnaje byl společný orgasmus s Belgičany. Orgasmus byla totiž hra Belgičanů do kolečka plná vzdychání a slastných výkřiků. Kdo tam nebyl, nepochopí.

Večer společná procházka po městě a posezení nad kofolou.

Neděle 6/7 **9:00 Cz: Sk** **Výsledek: 15:4**
Hra 90 minut do 15 bodů, cup 17. Slováci změnili trenéra, ale ani to jim nepomohlo prolomit naši skvělou obranu. Opět byl vítr, ale tentokrát jsme obranu střídali. Slováci se rozehráli a dali nám 4 body.
bronzová medaile hurá!

K ostatním zápasům:
Dodám, že nejzajímavější bylo finále v kategorii Junioři open a U17 open. V obou ženských kategoriích zvítězily Švédky s velkým přehledem. V kategorii Junioři open se utkali Britové s Belgičany, podpora Britského týmu byla vzhledem k nejpočetnější výpravě GB obrovská. Já fandila Belgičanům, kteří hráli po většinu zápasu vyrovnaně a až ke konci jim utekla GB na konečných 15:10. Náš tým se rozdělil na ty co fandili Belgičanům ze sympatií a ty, co fandili Britům, protože chtěli vytrádat dresy :-). Velmi dramatické bylo utkání v kategorii U17 open, kdy Rakouský tým vedl po celou dobu, ale ke konci začali GB dotahovat. Závěr zápasu byl plný hlášek a emocí, ale nakonec se Rakuša-

nům povedlo za stavu 13:13 dát poslední bod a zaslouženě získali zlato.

Cesta zpět:
Opět nám ujel spoj z Bratislavy. Tentokrát nás to stálo čtyřhodinové čekání v noci v parku v Bratislavě. Hrál se discgolf, společenské hry, bang, zelenina a baseball (já byla vyhlášena nejlepším nadhazovačem :-)). Do Prahy jsme dojeli v 3:15 7/7 ráno.

Pod čarou:
Musím říct, že jsem na naše juniory velmi pyšná. Podařilo se jim uspět v konkurenci i přesto, že neměli příležitost se spolu pořádně sehrát. Nevzdávali se do posledního bodu a jejich týmový spirit byl výborný. Roste nám tu nová dobrá frisbeeová generace.

Velké poděkování:
Frankiemu za tréninkovou přípravu. Kačerovi za poskytnutí ubytování a zázemí mimo-pražským 7/7 od 4 do 7:30 :-)
Carlosovi za návrh dresů.
Markovi za jeho veselé historky ze života. Všem juniorům za skvělou reprezentaci a to nejen na hřišti. A taky za disk :-)

Janička (FUJ)

results

U17 open

1. RAKOUSKO
2. VELKÁ BRITÁNIE
3. ŠVÉDSKO

SPIRIT: RAKOUSKO

U17 women

1. ŠVÉDSKO
2. VELKÁ BRITÁNIE

SPIRIT: ŠVÉDSKO

juniors open

1. VELKÁ BRITÁNIE
2. BELGIE
3. ČESKÁ REPUBLIKA
4. SLOVENSKO

SPIRIT: BELGIE

juniors women

1. ŠVÉDSKO
2. VELKÁ BRITÁNIE

SPIRIT: ŠVÉDSKO

akademické hry

Letošní AH ve frisbee ultimate, se konaly na stadionu v areálu VUT Brno Pod Palackého Vrchem. Přes kvalifikační turnaje se probíjovaly školy VŠE, UK, ČZU Praha, VFU Brno, OU Ostrava a volný spot pořadatelské školy dostalo VUT Brno.

Turnaj se konal ve čtvrtek 19. 6. 2008, proto se také týmy ze vzdálených destinací, dostavili již ve středu.

Do finále se probíjovali týmy ČZU a UK, oba týmy se také potkaly v kvalifikaci i skupině. Finále začalo, dostal se i televizní štáb. Začátek zápasu vyšel lépe UK a dostali se do mírného vedení. Ale několik chyb v útoku a zónová obrana ČZU skóre otočily. ČZU náskok zvyšovala a šla si tvrdě za

obhajobou titulu. Dokonce tak tvrdě, že Radek P7 zvalcoval při obraně dlouhé Maruš ŽZ, našťást se vše obešlo bez zranění a to jen proto, že se Maruš jen tak skolit nedá :). Konec finále, zlato opět odváží ČZU.

Turnaj se celou dobu nesl ve vynikající náladě. Přispělo tomu jistě krásné počasí, z kterého si někteří odnesli několik popálenin a úpalů. Perfektní trávník, vstřícní pořadatelé a pohoda.

Nezapomnělo se ani na spírta, nepostřehl jsem během turnaje žádné spory, možná neznalost pravidel u některých začátečníků, vše se ale vyřešilo v klidu. Cenu Spirit of the game si zaslouženě odvezli sportovci z UK Praha.

Zelí (Dendas).

results

1. ČZU (PRAHA)
2. UK (PRAHA)
3. OU (OSTRAVA)
4. VFU (PRAHA)
5. VŠE (PRAHA)
6. VUT (BRNO)

SPIRIT: UK (PRAHA)

jak si vede frisbee.cz

Máme za sebou první měsíce fungování online podoby časopisu Past. Je tedy čas se kouknout, jak si web na atraktivní doméně **frisbee.cz** stojí. Kolik nás čte lidé a co je nejvíce zajímavé.

Hned na začátku jsme chtěli vědět (v každém z nás je trochu toho egoisty) jak se líbí nové Frisbee.cz. K tomuto účelu měli draví návštěvníci webu k dispozici anketu. Z celkem 118 hlasů naše sebevědomí podkopalo volbou „No nic moc“ 14 lidí (12%). Neutrálně se k nabídnuté přihlávce postavilo 40 hlasujících (34%) volbou „Ale jo, až se to dopiluje“. Radost jsme měli z drtivého vítězství kladné volby „Pěkný“, na kterou kliklo 64 návštěvníků (54%). Tak tolik tedy pro začátek.

Věcí, která nás těší asi nejvíce je to, že se hodně lidí na web vrací. A to jste Vy, kteří právě čtete tenhle článek. Každý den je asi 35 návštěvníků přicházejících z Googlu, něco dodávají Seznam.cz a Centrum.cz a odkazy na různých webech. Ale ten zbytek do průměrně 65 unikátních návštěv denně jste Vy, jenž pátráte, co je nového a očekáváte další článek, komentujete články a diskutujete. Mnoho z Vás nás čte pravidelně v intervalu pár dní.

Jak již bylo zmíněno, v každém je trošičku toho egocentrismu a tedy si povíme, které týmové profily nejvíce zajímaly jak hráče, tak náhodné návštěvníky. Nejpopulárnějším jsou Terrible Monkeys. Těžko říct, zda klikáním vlastních hráčů zkoumajících profil týmu, nebo je název pro náhodné návštěvníky tak děsivý, že si ho chtějí prozkoumat. Každopádně 266 zobrazení je relativně dost. Následují s intervalem 10-15 zobrazení Pražská Sedma, FUJ, Žlutá Zimnice, Prague Devils a Pea-

ceEgg. Nejmenší zájem byl o Exit z Ústí (48 zobrazení). Je třeba brát v potaz to, že všechna čísla o návštěvnosti hovoří pouze od července až do půlky srpna a tedy obecně znatelně menší aktivita lidí u počítače (prázdniny). S příchodem školního roku se dá očekávat větší vzrůst návštěvnosti a tedy větší zájem o týmové profily.

Je trochu škoda, že ne každý profil týmu nevypadá třeba jako ten z Písku. Internet je velice důležité komunikační médium a dobrá, přátelská prezentace a pár fotek navnadí toho studenta, aby tým zkontaktoval. Pražská Sedma má zase malé bezvýznamné plus za GPS souřadnice na hřiště. Nebojte se svoje profily vylepšit o vlastní fotky, správce Vašeho týmu si jich může nahrát kolik chce. A že mají PeaceEgg či FUJ hezkou efektní galerii? Můžete ji mít taky a to skoro hned, stačí hezky poprosit na past.redakce@gmail.com. A to byste nevěřili, jak snadno se do ní přidají fotky. Snímek se v Administraci nahraje do potřebné složky a to je vše. Chcete na profil týmu vlastní anketu? Máte ji mít. Možnost zanechat vzkaz (stejně jako Vzkazy redakci) přímo týmu v jeho profilu? Není problém. Redakce se o to postará. Řekněte si o to na turnaji redakci. A hlavně, při tvorbě obsahu nemusíte znát kouzelné slovíčko HTML. Stačí umět psát ve Wordu.

Dvojitým patří absolutní prvenství v počtu přečtení článku. To číslo je opravdu vysoké: 2234 lidí si otevřelo rozhovor s Martinou a Janou Hradec-kou, jenž vyšel v tištěné Pasti, aby se podívalo na tento sportovní zázrak. Tak, dost bylo chválení. Na paty jim šlapou Discgolfiní Julius Jankovič i Lukáš Jedlička, kteří zaujali zhruba 2000x. Samotné články, jako třeba Heřův Henry Callahan si také

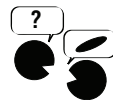
nevedou špatně a dotahují se k dvěma tisícům zobrazení. Populární je i článek o ME ve Freestylu v Praze či povídání o tom, jak Filip Zelenka – Zelí zakládá další Ultimate buňku v Ostravě (1300x). Velký zájem vykazují také reporty z turnajů, ať v zahraničí, či doma nebo discgolf. Platí, že pod 1000 zobrazení jde jen opravdu málo článků – hlavně ty vydané nedávno. A malá drobnost, nejvíce se rozjela diskuze u článku o novém juniorském týmu "My jsme česká repre..."

Asi Vás napadá, proč je takový propastný rozdíl mezi popularitou týmových profilů (266 zobrazení jako rekord Opic oproti 1500 zobrazením běžného článku). Je to proto, že články jsou první věc, kterou vidí přichodící člověk na titulní stránce. Je jim věnována hlavní stránka a také postranní panely na obsahových stránkách. Profil týmu je „skrý“ přes hlavní navigační menu ve své oblasti. Co s tím? Hezké profily na hlavní stránku? Jasně. Sekce Nepřehlédněte na titulní stránce je určena pro propagaci konkrétních oblastí webu, tedy i profilu konkrétního týmu.

Apropó, každý jednou začínal. V Pasti vyšlo již hodně článků pro začínající hráče a byla by škoda je nechat ležet jen na papíře. Sekce O Frisbee – Začínáme shromažďuje tyto vydané články od světových veličin jako je „Papá“ Jan Filandr či „Me2d“ Petr Medek. Přidáváme i něco navíc, pár videí, jak se správně hází či slovníček, který si sice nemusíte brát na lajnu, ale zřejmě ho znát můžete.

Je určitě ještě spousta slov, která by se dala dodat k prvním měsícům fungování, ale ty si přečtete třeba už na **frisbee.cz**.

Kačer (Hradec, webová sekce redakce)

dogfrisbee freestyle

Poskakuju, držím se za podrápané břicho a s křečovitým výrazem nadšeně chválím svého psa. Ten se ode mě před vteřinou odrazil a ve výšce dvou metrů nad zemí chytil disk. Ano, přesně takhle jsem to chtěla. Jen by to přišlo chtít víc než tři vrstvy oblečení, nebo lépe neoprenový oblek na celé tělo. Zatnu zuby a celý skok zopakujeme. Děkuju za optání, jinak jsem úplně normální. Prostě jen trénuju dogfrisbee.

O podstatě dogfrisbee se v Pasti už jednou psalo, jednoduše řečeno jde o chytání disků psem. V tomto sportu existuje hned několik disciplín – hody do dálky, na čas, na terč... nejatraktivnější a nejobtížnější je však freestyle. Ten se sestává z nejrůznějších triků, hodů, figur, skoků a dalších prvků. Podle pravidel asociace USDDN je na posouzení freestylu potřeba čtyř rozhodčích, přičemž každý z nich sleduje něco jiného: Hráče, Psa, Tým a Úspěšnost chytání. Sestava trvá 2 minuty a porotci celé vystoupení rozeberou do nejmenších detailů – od atletiky psa přes schopnost hráče pokrýt celou hrací plochu až po provedení bodovaných prvků (např. dva rozdílné přeskoky psa přes tělo hráče).

Velký rozdíl mezi dogfrisbee a normálním frisbee je v discích. Když jsem po dvou letech trénování dogfrisbee dostala do ruky ultimáťácký talíř, měla jsem pocit, že takovou „velkou krávu“ ani nepřehodím tělocvičnu. A naopak, když zkusili kluci z ultimate hodit do dálky psím diskem, zajisté si připadali trapně :-). Aby taky ne, průměrný disk pro psy má průměr 23,5cm a váží 105g, což značně mění jeho letové vlastnosti. Další zajímavý rozdíl je v množství hodů zvládnutých příznivci obou

odvětví frisbee. Zatímco průměrný dogfrisbee freestyleista mrskne diskem nejméně pěti různými způsoby a výborný hráč těch hodů umí nepřehledné množství včetně různých kopů nebo odrazů disku od země, hráč ultimate si vystačí se perfektně zvládnutými třemi hody a banány :-). Přesto se dá dogfrisbee i frisbee snadno zkombinovat, jen je potřeba naučit se přepínat mezi házením psím a lidským diskem. A něco máme přece jen všichni společně – lásku k diskům a to, že jsme stejně všichni magoři...

Pokud vás tento sport zaujal, není nic jednoduššího, než mrknout na stránky www.discdog.cz. Najdete zde pravidla, kalendář akcí, tréninkové tipy, videa i odkaz na e-shop s disky.

Zároveň bych všechny chtěla pozvat na **Mistrovství Evropy v dogfrisbee**, které se bude konat **19. - 21. 9. 2008** v Mnichovicích u Prahy. Největší show bude probíhat v neděli, kdy proběhnou finálová kola a své umění nám předvedou i frisbee freestyleisté. Táákže určitě bude na co vejrat :-).

Lucka Schönová

✉ Frisbík Darouš a létající Diskinka
www.darri.chodskypes.eu

ve Slovinsku u moře...

i malý pes může hrát dogfrisbee...

Border Kolie – nejčastější frisbee pes

Atrofované Ruče / Plzeň
atrucplzen@centrum.cz
atruc.pc.cz

BOA / Chrást u Chrudimi
boateam@seznam.cz
www.boateam.unas.cz

Exit / Ústí n.L.
frisbeeul@email.cz
www.frisbeeul.unas.cz

FrkotTeam / Olomouc
zdenek.krakora@centrum.cz
www.frkot.cz

F.U.J. / Praha
brauchli@volny.cz
www.pragueaccommodations.com/
fuj.html

Hot Beaches / Praha
hot_beaches@hotmail.com

Létající cirkus / Hradec Králové
vosecek.jirka@inmail.cz
hradecke.frisbee.cz

Peaceegg / Písek
team@peaceegg.net
www.peaceegg.net

Prague Devils / Praha
info@pragudevils.org
www.pragudevils.org

Pražská 7 / Praha
p7@p7.cz
www.p7.cz

Rektální vyšetření / Brno
rektalka@centrum.cz
rektalka.tym.cz

Terrible Monkeys / Praha
monkeys@email.cz
monkeys.jinak.cz

Threebones / Třeboň
david.viktora@centrum.cz
threebones.frisbee.cz

Žlutá Zimnice / Praha
list@zlutazimnice.cz
www.zlutazimnice.cz

3SB / České Budějovice
tym@3sb.org
www.3sb.org

Vzkaz nalezený v láhvi (pravděpodobný autor: Krisztián Farkas, SPLT)

*Vítr, kamarád nebo nepřítel, v každém případě se s ním člověk
nesetkává jen v při našem létajícím sportu.*

*Minulý týden jsem byl s přáteli na závodech jachet v Řecku, kterého se účastnilo kolem dvaceti posádek.
Taky bych Vám přál zažít to*

... plout s napnutými plachtami na širém moři a snažit se o nejlepší záběr do plachet a co nejlepší kurz

... nedá se to slovy dokonale popsat...

Všechny tři etapy závodu naše posádka zvládla více než úspěšně.

Dosáhli jsme celkového 2. místa a 1. místa v naší kategorii (tj. Lodi nad 40")...

*Celý závod s námi pluli také čeští olympionici pánové: Jarda Volf, stříbrný medailista kajakář na divoké
vodě, Vašek Chalupa a Kuba Makovička, který se umístil čtvrtý ve finále dvojskifu s kormidelníkem.
Všichni výše jmenovaní pánové nám (bráčkům frisbee) a našemu sportu přejí co nejlepší úspěchy do budoucna
a fandí nám, ať už konečně zařadí Ultimate mezi olympijské sporty.*

S větrem v zádech s mořem pod nohama:

www.vltava-yacht.cz

Podpořte prezentaci ultimate na olympiádě v Londýně:

http://www.my-cause.com/ultimate_frisbee_for_the_2012_olympics

>> Maruška (o Czertovi) ohradila se: „Do milenek se mu nepletu, ne do milenců.“

>> 1CEL – Trnava, debata na téma proč chlapy chytají při hře tak často křeče:

Zuz: „To je zajímavý, že chlapi trpějí na ty křeče nějak víc než ženský.“

Tina: „No jestli to není tím, že chlapi při hře víc makají.“

Čupčák: „Nebo třeba ze stejného důvodu proč mají ženský celulitidu.“

>> v Amstradamu při experimentování s dárky z bráského balíčku:

Nedráždí Čupčáka nebo na tebe vytáhne čolka.

>> Maruška (v Aši): „Proč jako nebraješ Dejeve?“

Dejj: „Protože jsem slabý.“

>> Džarda (PD): „Tvoje babička měla tvoji mámu 20 let po tvoji ségře?“

Ludis: „Kolik je tátovi?“

>> Mezo (o brambůrkách Lays): „Radši sex než tohle!“

3. Training Camp '08

frisbee ultimate

8.-9.11.2008

Vysoká škola báňská - VSB Ostrava

**Přijďte si vyzkoušet frisbee ultimate
pod vedením zkušených
hráčů a reprezentantů.**

do haly VSK VŠB

kontaktní adresa: frisbeeVSB@seznam.cz

bližší info na: www.cald.cz

